

h,d,p,

hrvatsko društvo pisaca
croatian writers society

KATALOG NOVIH
IZDANJA ČLANICA
I ČLANOVA
HDP-A

ZA 2024. I
2025.
GODINU

POETSKI MIGRANT

Sandorf, prosinac 2024., Zagreb

Poezija

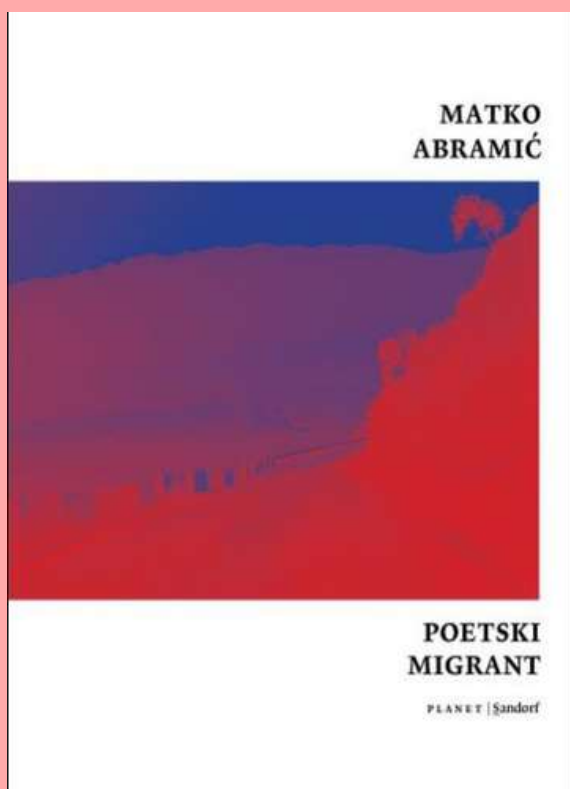
88 str.

Zbirka Poetski migrant nastoji spojiti poetsko i egzistencijalno na originalan način, kroz vizuru pjesnika i performerera, koji radi kao urednik i prodavač knjiga, poput suvremenog Pavla Rittera Vitezovića, koji je na zagrebačkom Gornjem gradu posjedovao tiskaru, sam uređivao knjige i potom s dva magarca obilazio Zagreb i okolicu i prodavao knjige koje je uredio. Na tom, definitivno književnom, ali pretežno prozaičnom putu, Abramić bilježi poetske momente koji izviru iz apsurdna i opće ljudske neosjetljivosti. Pjesme su intonirane oktavu više od dosadašnje Abramićeve poezije i nose energiju neobuzdanog pjesnika ceste.

MATKO ABRAMIĆ

Matko Abramić (1984., Čakovec), objavio pet knjiga poezije: ono je samo olujne boje... (2007.), Mala doza samizdata (2017.), Segundadosis (2020.), Reci mi... (Stihomašina) (2021.) i Poetski migrant (2024.). Na Danima performansa, Špancirfestu (Varaždin), Pantesalijskom pjesničkom festivalu (Larisa, Grčka), Festival uličnih svirača (Novi Sad), u Noći knjige (Zagreb) te na mnogim drugim manifestacijama u Hrvatskoj i regiji izvodi performanse Reci mi riječ i napisat ću ti pjesmu na kojima prolaznicima piše pjesme na staroj pisačkoj mašini. Uz glazbenu pratnju performans se transformira u glazbeno-poetsku improvizaciju Artefakt. Živi na potezu Varaždin-Zagreb i radi kao književni urednik. Od 2022. je član Hrvatskog društva pisaca.

KALENDE

Audio Store Transonica, lipanj 2025., Zagreb

Poetska zbirka, uglazbljena poezija

Audio knjiga, 30 minuta

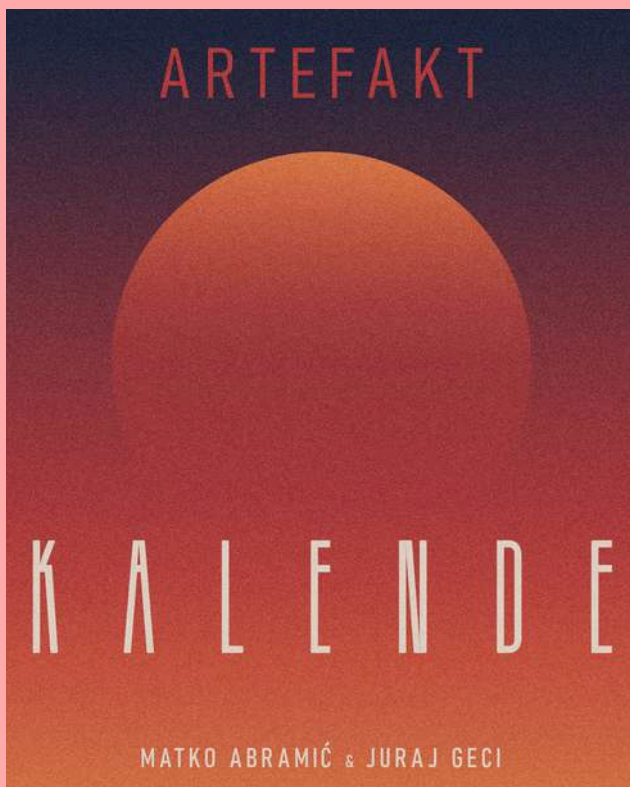
Poveznica na audio knjigu:

<https://www.bookzvook.com/knjige/kalende-by-artefakt>

Poetsko-glazbeni eksperiment / audio-knjiga “Kalende” koji je nastao kao rezultat spontanog studijskog sessiona dua Artefakt Matka Abramića i Jurja Gecija. Riječ je o sugestivnom spoju glasa, gitare, ritma i slobodnih asocijacija, svojevrsnoj soničnoj posveti svakom mjesecu u godini, cikličnosti prirode koja se odražava u odrastanju, trajanju i nestajanju.

Audio ciklus “Kalende” razvija se iz performansa projekta “Reci mi riječ i napisat ću ti pjesmu”, a temelji se na jednostavnom, gotovo ritualnom principu: svaka pjesma nastala je iz jedne riječi. Naziv “Kalende” preuzet je iz starorimskog kalendara i označava prvi dan u mjesecu, ali i ono „između“, što i čini samu umjetnost.

MATKO ABRAMIĆ

DING-DONG

Dram radosti, 2024., Travnik

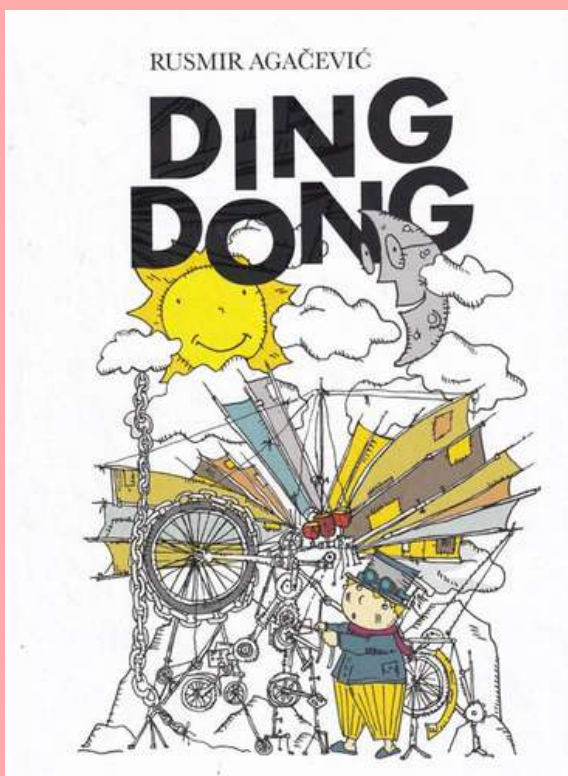
Dječja knjiga

364 str.

U fantazmogorični i bajkoviti književni svijet, ilustriran živopisnim crtežima Dejana Pranjkovića, pisac uvodi aktualne teme modernog doba – uništavanje prirode, vladavinu tehnike, ratove, konzumerizam...

Dječak Ding-Dong na zlatnom biciklu putuje svemirom u misiji spašavanja planete Zemlje pred strašnom opasnosti.

Kroz Šumu toplog kruha, Planinu smrdljivog smeća, Blatnjavu pustinju, Planetu kipućeg šljivovog pekmeza, Planetu Super Market, Ding-Dongu kao nerazdvojni pratilac pomaže djevojčica Araz, s grmom mirisnog jorgovana umjesto kose. U ovoj pustolovini oni sreću Moćnog groma, Cara orlova, Mudrog Afantija, Vješticu, Generale, Mudro sijedo dijete, Madam Kockarnicu...

RUSMIR AGAČEVIĆ

Rusmir Agačević rođen je 1952. godine u Travniku, u Bosni i Hercegovini, a od 1993. živi u Hrvatskoj. Dramski je književnik. Napisao je jedanaest drama, koje su odigrane i prevedene na nekoliko svjetskih jezika. Bavi se i pisanjem edukativnih scenskih bajki za djecu. Scenarist je i koscenarist mnogobrojnih televizijskih zabavnih programa, suvoditelj nekadašnjeg kulturnog dječjeg serijala Nedeljni zabavnik. Dobitnik je mnogobrojnih nagrada i priznanja za književni, redateljski i glumački opus, kako u kazališnim, tako i u televizijskim ostvarenjima. Od 2004. godine živi i radi u Lekeniku. Autor je projekta za djecu "Preko scene do samopouzdanja" koji ostvaruje u svojem kazalištu Planet patuljaka te suradnjom sa SOS Dječjim selima.

KNJIŽEVNE OKOLICE - DESET MALIH TEKSTOVA

DHK, svibanj 2024., Zagreb

Eseji

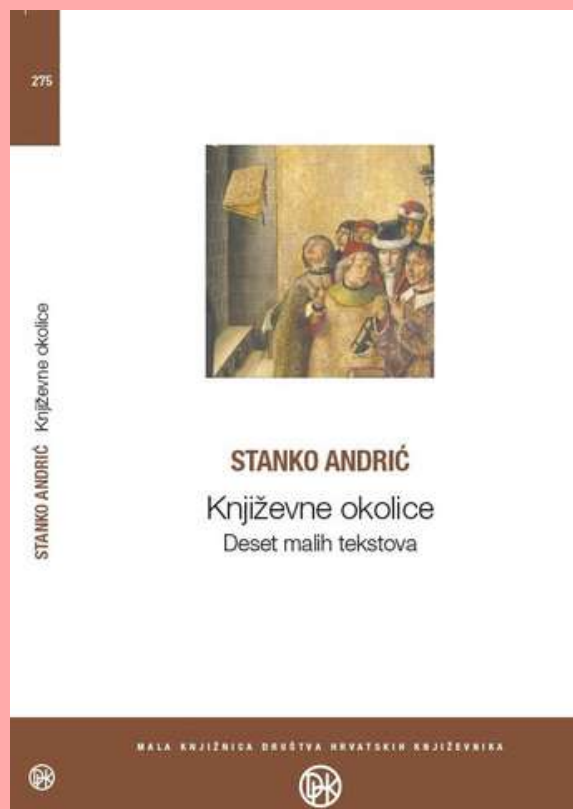
122 str.

Pred nama je nova knjiga istaknutoga hrvatskoga prozaista i povjesničara Stanka Andrića, jednoga od najboljih hrvatskih stručnjaka za srednjovjekovnu povijest Slavonije, Baranje, Srijema i još puno dalje... Naravno da samoproglášena "kratkoća" iz podnaslova knjige ne smije zavarati. Posrijedi su vrlo zanimljivi "istrišci" iz autorove književne radionice koju Andrić ipak nije nikada posve napustio. Historiografiji obećan i desetljećima vjeran, u ovoj knjizi nalazi se još jedna potvrda i njegova književnog (putopisnog, esejističkog...) umijeća. Knjiga za literarne sladokusce!

STANKO ANDRIĆ

Rođen je 27. siječnja 1967. u Strizivojnoj (kod Đakova). Diplomirao je 1993. latinski i francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Doktorsku disertaciju pod naslovom "The miracles of St. John Capistran – historical and textual analysis" (mentor prof. Gábor Klaniczay) obranio je 1998. na Odsjeku za srednjovjekovne studije Srednjoeuropskog sveučilišta (Central European University) u Budimpešti. Bavi se srednjovjekovnom poviješću sjeveroistočnih hrvatskih pokrajina, i to ponajprije crkvenom i kulturnom poviješću, kao i poviješću naselja i plemićkih obitelji. Kao vanjski suradnik držao je nastavu na Filozofskom fakultetu i Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu te na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Osijeku. Uz to povremeno objavljuje i književnu prozu. Živi u Osijeku.

LIGA RIBARA

OceanMore, rujan 2024., Zagreb

Zbirka kratkih priča

123 str.

“Liga ribara izvrsna je knjiga, puna marijabli, iskujmo riječ od Marija i varijabla. Andrijašević tematski i sadržajno odbija hijerarhije što kod čitatelja stvara osjećaj sigurne spisateljice. Odbijanje hijerarhije ne znači anarhiju, niti da je “Liga ribara” neuredna i neujednačena zbirka nego upravo suprotno. Tekstovima nastalima neovisno jedni o drugima autorica ravna više nego uvjerljivo, nižući nano-priče („Lučica, blizu“), priče koje bi uz dozu steroida mogle dobaciti do ruba kratkog romana („RojoAlicante“), te tekstove koji su sami po sebi dekamerončićimikronovela u okviru kao na primjer „Patronažna Tere“ iz koje je vidljivo da autorica ne vlada samo instinktom nego i tehnikalijama pisanja.”

MARIJA

ANDRIJAŠEVIĆ

Marija Andrijašević, rođena 1984. u Splitu, pjesnikinja je i prozaistica. Napisala je roman “Zemlja bez sutona” (Fraktura, 2021) nagrađen tportalovom nagradom 2022. te regionalnom nagradom Štefica Cvek 2022, zbirke pjesama “davide, svašta su mi radili” (SKUD IGK, 2007) i “Temeljenje kuće” (Fraktura, 2023), prva nagrađena Goranom za mlade pjesnike, a potonja bijenalnom nagradom Ivan Goran Kovačić 2025 te regionalnom nagradom Štefica Cvek 2024. Objavila je i knjigu priča “Liga ribara” (OceanMore, 2024). Radi u Skribonautima te je stalna kolumnistica u Novostima, prilogu Nada. Živi u Zagrebu.

#OTVORENIPROZOR

Mala zvona, svibanj 2025., Zagreb

Eseji, lirski proza

140 str.

Zbirka kratkih tekstova nazvana “#otvoreniprozor” izvanredan je primjer toga kako i na društvenim mrežama može nastajati kvalitetna i originalna književnost. Autorica Aida Bagić tijekom godinu dana pisala je jutarnje bilješke promatrajući prozor u svojoj spavaćoj sobi te ih objavljivala na društvenim mrežama, s pratećim fotografijama. Taj pothvat dobio je naziv #otvoreniprozor, a rezultirao je raznolikim tekstovima – proznim i pjesničkim fragmentima, komentarima dnevnih događaja, zapisima o snovima i sjećanjima, igrama riječi i skicama bajki. Često meditativni, ponekad činjenični ili pak zaigrani, odaju da im je autorica vješta književnica s iskustvom pisanja poezije.

AIDA BAGIĆ

Aida Bagić (Zagreb, 1965.) pjesnikinja je, prozaistica i terapeutkinja. Diplomirala je opću lingvistiku i filozofiju u Zagrebu, a magistrirala političke znanosti u SAD-u. Sudjelovala je u brojnim feminističkim i mirovnim inicijativama. Vodi radionice kreativnog pisanja i radi kao savjetodavna terapeutkinja. Objavila je tri zbirke poezije – “Ako se zovem Sylvia”, “Tijela su laka meta” i “Nizvodno, rijekama” – te zbirku kratkih proza “Znam li ja gdje živim”. Njezini su tekstovi prevedeni na više jezika i uvršteni u regionalne antologije.

SVEMIRSKE CIPELE

Naklada Ljevak, listopad 2024., Zagreb

Poezija

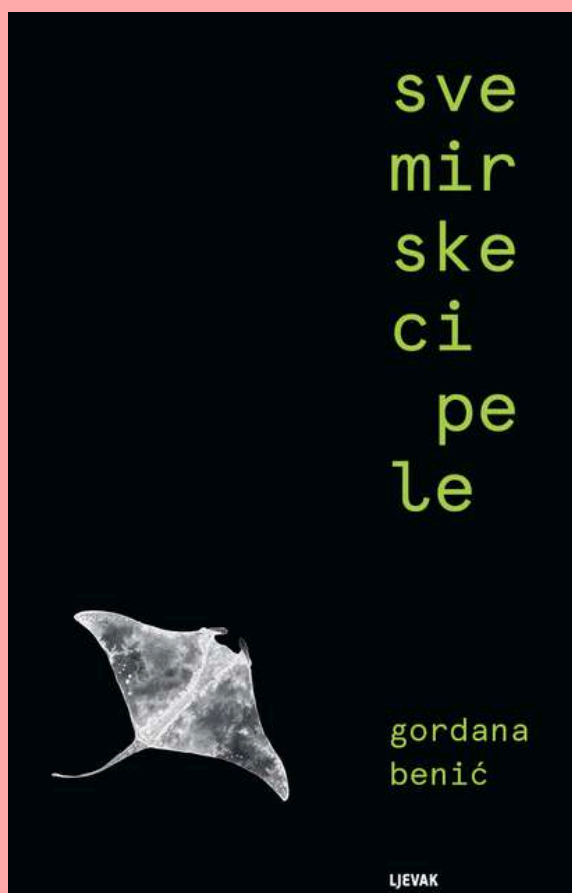
125 str.

Ne postoji tolika svakodnevnaotvorenost koja bi pjesničke kozmike Gordane Benić mogla upiti na prvi dah. One zahtijevaju promjenu perspektive. Napuštanje tla, jezika, naviklosti na poeziju. Ali onda slijedi zapanjenost, let. Iz uobičajenog stanja gotovo nespješno prelazimo u stanje živopisne pažnje i ultrasenzibilne percepcije. Pjesnikinja pritom susreće druge putnike, umjetnike, pjesnike, mističarke, astrofizičarke, uvodi nas u tumačenje Rimbauda. Pri tome ne prestajemo misliti na oblik poeme u kojoj je izvedeno ovo izvanredno poetsko djelo; poema je u slučaju "Svemirskih cipela" dosegla posve novu vrstu otvaranja i slobode.

GORDANA BENIĆ

Gordana Benić, rođena je u Splitu, diplomirala književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zadru te završila poslijediplomski studij književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Vrsna je autorica pjesama u prozi. U poetskim knjigama razgranava osobitu vrstu iluzionizma stvarajući impresivne magične kronike. Njezina poezija zastupljena je u brojnim domaćim i stranim antologijama hrvatskog pjesništva, a pjesme su joj prevedene na desetak stranih jezika, Objavila je dvadeset poetskih zbirki i više knjige o Dioklecijanovoj palači u Splitu. Za svoje knjige višestruko je nagrađivana, a za poetski opus dobila je najistaknutije pjesničke nagrade: Goranov vijenac 2014. i Nagradu Kvirin 2021. godine.

KAKO DABROVI GRADE BRANU

Durieux, ožujak 2024., Zagreb

Kratke priče

145 str.

Kako dabrovi grade branu je knjiga kratkih priča pjesnika i kratkopričaša Gorana Bogunovića, a govori o iščašenjima koja ljudi poduzimaju kako bi se uklopili u suvremeni život. Kroz začudnu tematiku ovih priča (o jezivim performansima ratnih kamiona Magirus Deutza iz Drugoga svjetskog rata na zagrebačkim ulicama, nadrealnom noćnom posjetu domu za starije i o ženi koja je hladnokrvno ustrijelila poslovnog anđela) autor se pita jesmo li uopće stvoreni tako da možemo shvatiti da smo dio problema ili nam to brane zakoni kvantne mehanike. Kako se pobuniti protiv fizikalnih zakona? Je li ta pobuna ono što nas razlikuje od životinja? I, naposljetku, možemo li živjeti kao što dabrovi grade branu?

GORAN BOGUNOVIĆ

Goran Bogunović rođen je 1972. u Zagrebu. Radi kao inženjer. Priče, pjesme i eseje objavljivao u hrvatskoj, bosanskohercegovačkoj, poljskoj i slovenskoj periodici, te na radiju. Objavio nekoliko knjiga poezije i proze. 2002. godine nagrada Zdravko Pucak MH Karlovac za rukopis zbirke pjesama "Ovdje", 2023. finalist nagrade Ivan Goran Kovačić (zbirka pjesama "Vježbe hrabrosti"). Svirao je više grupa (Tobić Tobić idol mladih, U pol 9 kod Sabe i dr.). Snimao i producirao svoj i prijateljske bendove. Svira gitaru u grupi Radost!

LAŽNA SJEĆANJA

Durieux, listopad 2025., Zagreb

Poezija

79 str.

Lažna sjećanja Gorana Bogunovića poetska je zbirka koja se bavi sjećanjima iz djetinjstva. Nit vodilja što se proteže knjigom je traumatično iskustvo teške ozljede noge i dugog boravka u bolnicama. Bogunović suzdržanim, ali emotivnim izrazom pokazuje kako spomenuta iskustva oblikuju identitet, tijelo i doživljaj svijeta. Subjekt pritom propituje što se doista dogodilo i koliko su njegova sjećanja istinska, a kroz proces ponovnog prisjećanja i proživljavanja lažna sjećanja postaju jednako stvarna kao i prava.

GORAN BOGUNOVIĆ

DESET TISUĆA KORAKA

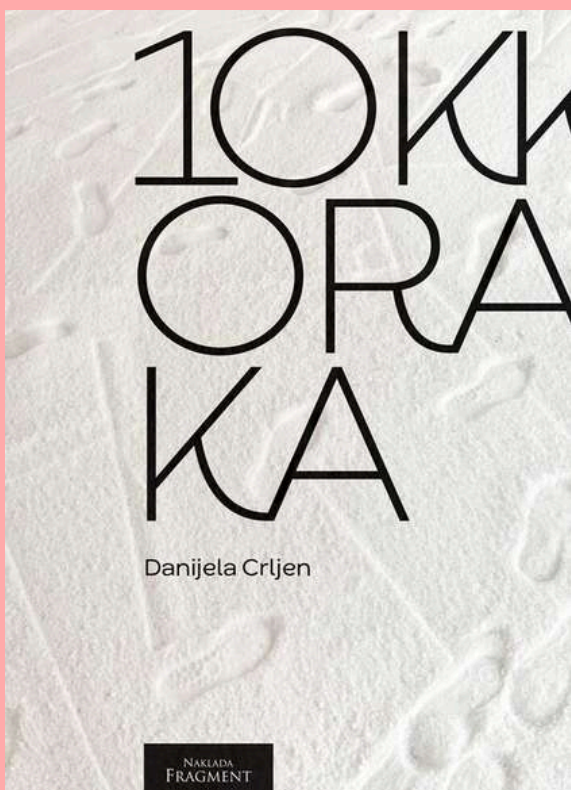
Naklada Fragment, studeni, 2024., Split

Roman

311 str.

Kazivačica se u ovom romanu obraća baki. Slušatelj priče mora biti tolerantna, strpljiva, mudra i dobra osoba. Samo se s takvom može ostvariti iskrena komunikacija. Baka će razumjeti koliko je teška osobna povijest u vremenima koja gube svaki smisao za realnost i ljudskost. A takva su bila posljednjih godina. Zdravlje nam je moglo spasiti fizičko kretanje i vjera da se pred zbiljskim opasnostima možemo spasiti sklanjajući se u umjetnost.

Kazivačica o sebi govori osobi kojoj vjeruje i jasno je da se ne plaši svog razotkrivanja i komentiranja skliskih tema.

DANIJELA CRLJEN

Danijela Crljen rođena je 1980. godine u Splitu. Autorica je romana „Strah od kupine“ objavljenog u lipnju 2021. te romana „Deset tisuća koraka“ objavljenog u studenom 2024. godine. Oba romana izdala je Naklada Fragment. Njene kratke priče objavljene su u zbornicima priča „Burza rada“ iz 2022. i „Spisateljice biraju“ iz 2024., čiji je izdavač umjetnička organizacija Lađa od vode. Majka je dvoje djece, po struci magistrica znanosti na području ekonomije. Živi i radi u Dubrovniku.

PLAVI RAZLIČAK

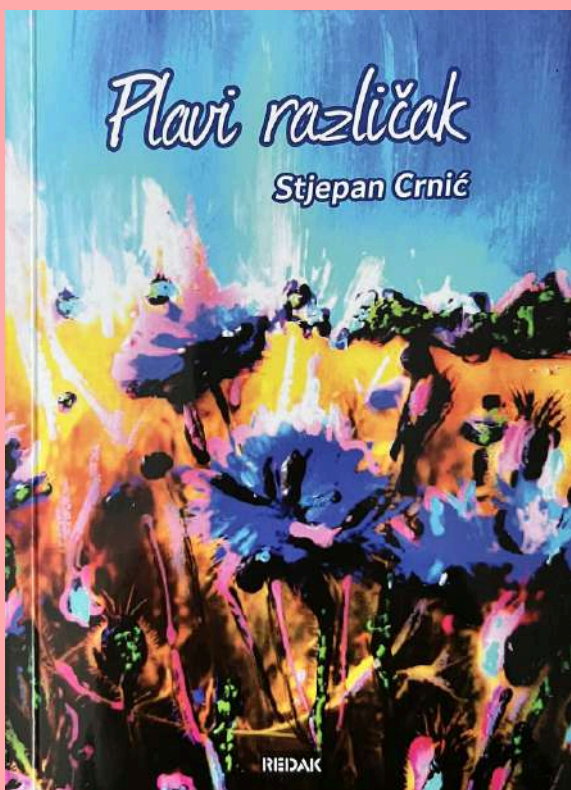
Redak d.o.o., siječanj 2025., Split

Kratke priče

172 str.

Zbirka kratkih priča „Plavi različak“ prati vrijeme i život kroz njihovu međusobnu isprepletenost, spregu koja se očituje u najmanjem trenutku vremena i najmanjem djeliću života. Vrijeme kao tihi svjedok dodaje strast prolaznosti svakom trenutku. Slično kao dodatci jelima, ono je začim životu. Ovisno o trenutku, čini život „ukusnijim“, „gorčim“ ili ga prepušta jednoličnosti predvidljive svakodnevice.

Oslikavajući trenutke postojanja koji su nedavno prošli ili još traju, priče nam daju uvid u samoga sebe, u svoje bližnje, u sveprisutnost života u kojem se nalazimo i čiju prisutnost ponekad nedovoljno primjećujemo i osjećamo.

STJEPAN CRNIĆ

Stjepan Crnić, književnik (Rijeka 14. I 1959). Osnovnu školu pohađao je u Žarovnici, pokraj Lepoglave, i Špišić-Bukovici, pokraj Virovitice, a školovanje je nastavio u Zagrebu.

Piše romane, kratke priče, poeziju na standardnom hrvatskom i kajkavskom jeziku ivanečkog kraja (Bedenec), haiku poeziju te eseje i misaone tekstove.

Radovi su mu objavljeni u književnim časopisima, na radijskim postajama te u više od stosedamdeset zbornika poezije i kratkih priča u više zemalja.

AZIL ZA NEBESKA TIJELA

V.B.Z., ožujak 2025., Zagreb

Poezija

140 str.

Lana Derkač u svojem novom rukopisu u jednu cjelinu povezuje svemir, zemaljsku prirodu, ljudsku kulturu, predmete, promišljanja i osjećaje, a njezine refleksije i emocije zahvaćaju i aktualno stanje svijeta, od nestanka šuma preko ratova do izbjeglištva, pri čemu zemljopisnost i putopisnost igraju značajnu ulogu. Na djelu su nekovrsna borgesovska enciklopedičnost i svojevrsno ujevićevsko pobratimstvo lica u svemiru, ispisani svježim i potentnim jezikom koji stvara osebujan svijet djela. Nova poezija Lane Derkač predstavlja je u punoj zrelosti i vrsnosti njezine poetike po kojoj ima osobito i izrazito originalno mjesto na hrvatskoj pjesničkoj sceni

LANA DERKAČ

Lana Derkač (Požega, 1969.) diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Objavila je dvanaest zbirki poezije, tri zbirke priča, roman, knjigu drama, knjigu eseja i izbor iz poezije na hrvatskom jeziku. Uvrštena je u brojne antologije, panorame i zbornike. Sudjelovala je u više međunarodnih pjesničkih festivala i književnih događanja kao što su Struške večeri poezije, Kuala Lumpur World Poetry Reading, Festival international et Marche de Poesie Wallonie – Bruxelles, Festival Internacional de Poesia u Granadi, Stockholm International Poetry Festival. Tekstovi su joj prevedeni na 24 jezika. Dobitnica je više nagrada među kojima su Hrvatska književna nagrada „Zdravko Pucak“, Nagrada za najbolju knjigu pjesama slavenskog autora „Duhovno hrašće“, Nagrada „Vinumet poeta“ i Nagrada „Tin Ujević“ u Hrvatskoj, kao i Nagrada „Risto Ratković“ za najbolju knjigu poezije u regiji.

OKO-KOLODVOR

Hrvatsko društvo pisaca, lipanj 2025., Zagreb

Poezija

84 str.

Lana Derkač naslovom svoje knjige želi pokazati da su svi događaji u njoj zapravo putnici u oku koje ih promatra i da se zaustavljaju u njemu kraće ili dulje dok kroz njega prolaze. Kao i u njezinim dosadašnjim zbirkama, i u ovoj se sudaraju svijet intime i onaj izvanjski, no u recentnoj su u pozadini dominantni covid-19 i potresi koji su nas uveli u posve novu dimenziju, i u privatnom, i u književnom smislu. Zbirka se kao cjelina može iščitavati i kao „stihovani dokaz“, slika jedne osobne, ali i općeljudske, sumorne, dehumanizirajuće etape. Uza sve to, Derkač ovom knjigom pokazuje i da razne tendencije suvremenoga hrvatskog pjesništva može dijeliti s drugim istaknutim pjesnikinjama i pjesnicima, ali da je u kombinacijama tih tendencija i poetičkih karakteristika uvijek originalna i dorečena.

LANA DERKAČ

BOG GOVORI JIDIŠ

Stajer Graf i Bet Israel, 2024., Zagreb

Poezija

194 str.

Poezija Jasminke Domaš ostaje poveznicom između onostranog, stvarnosti i snoviđenja. Svaka pjesma ujedno je i manja priča. Sofisticiranog pjesničkog senzibiliteta, nekonvencionalna, inovativna, Jasminka Domaš stvorila je opus u kojem impresivno povezuje naizgled disonantne, a u suštini harmonično usklađene stvaralačke forme. U zbirci “Bog govori jidiš” riječ je o jedinstvenim obzorima imaginacije. Autorica je svojom poezijom osmislila živi smisao poetskog bivstvovanja koje je i svjetlost i svetost riječi. Esencijalne istine ljudskih tjeskoba strukturirane su u kraćim formama u kojima se ogleda imaginativna harmonija i čudesna gipkost riječi koja pronalazi put do sebe.“

JASMINKA DOMAŠ

Jasminka Domaš objavila je više poetskih zbirki, romana i kratkih priča. Pojedina djela su joj prevedena na njemački, talijanski, engleski, mađarski, hebrejski, slovenski i ruski. Njezina priča “Omnibus” nalazi se u antologiji židovskih žena pisaca iz trideset zemalja svijeta, a priča “Purimspiel” uvrštena je u američku antologiju najboljih priča sa židovskom tematikom i proglašena jednom od najboljih u posljednjih dvadeset pet godina. Scenaristica je i autorica više od deset dokumentarnih filmova u produkciji Hrvatske televizije. Jedna je od utemeljitelja Židovske vjerske zajednice Bet Israel u Hrvatskoj. Za svoj rad na području istraživanja Holokausta i za monografije “Obitelj”, “Glasovi, sjećanja, život” i “Ako tebe zaboravim” primila je više priznanja najznačajnijeg svjetskog muzeja Holokausta Jad Vašem u Jeruzalemu.

O ČEMU NE GOVORIMO

Fraktura, kolovoz 2024., Zagreb

Priče

176 str.

Slavenka Drakulić hrabro ulazi u teme o kojima nerado govorimo. Ne volimo govoriti ni razmišljati o bolesti i smrti, o gubitku i porazu, o izdaji, sramoti, promašaju ili žalosti. Ove teme duboko su skrivene jer današnje vrijeme favorizira mladost, ljepotu, brzinu, uz pregršt veselih i banalnih sadržaja. No Slavenka Drakulić, jedna od naših najprevođenijih spisateljica i novinarki, u novoj zbirci priča O čemu ne govorimo uhvatila se ukoštac s tabuima suvremenog društva – u fokusu su joj starost, bolest i nemoć. Priče “O čemu ne govorimo” uzdrmat će vas do srži, provozati na emocionalnom vrtuljku i natjerati vas da si postavite teška pitanja – pa i ono najteže, vlastito trajanje u vremenu.

SLAVENKA DRAKULIĆ

Slavenka Drakulić (1949.), spisateljica i novinarka. Knjige su joj prevedene na brojne jezike. U publicističkim knjigama “Smrtni grijesi feminizma”, “Kako smo preživjeli”, “Balkan Express”, “Café Europa”, “Oni ne bi ni mrava zgazili”, “Tijelo njenog tijela”, “Basne o komunizmu” i “Rat je svugdje isti” pisala je o svakodnevicu u socijalizmu, ratovima u bivšoj Jugoslaviji, Europi i feminizmu. U književnim djelima Slavenka Drakulić okrenuta je ženskom tijelu, bolesti i traumi, te životima kreativnih žena koje su živjele s poznatim umjetnicima. Objavila je romane “Hologrami straha”, “Mramorna koža”, “Kao da me nema”, “Božanska glad”, “Frida ili o boli”, “Optužena”, “Dora i Minotaur”, “Mileva Einstein, teorija tuge” i knjige priča “Nevidljiva žena i druge priče te ”O čemu ne govorimo”. Objavljuje članke i eseje u domaćem i stranom tisku.

SLAVENKA DRAKULIĆ

O čemu
ne govorimo

FRAKTURA

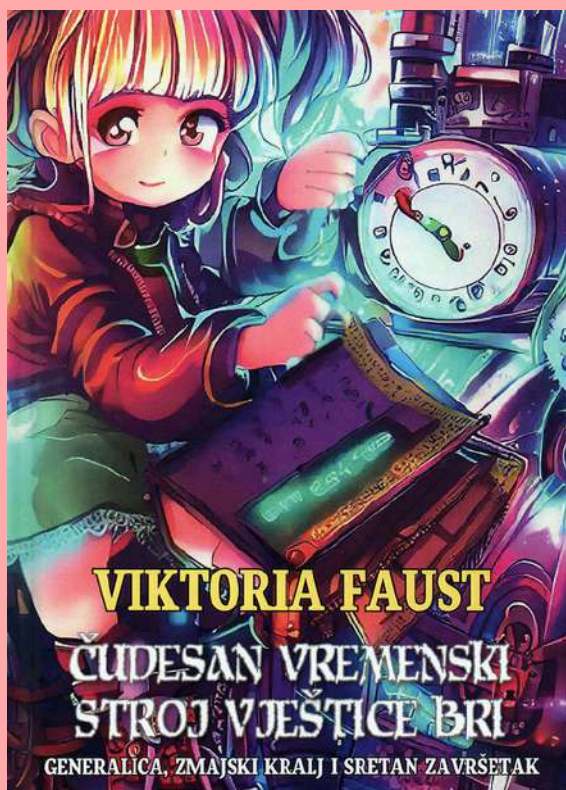
ČUDESNI VREMENSKI STROJ VJEŠTICE BRI

VF Libris, rujan 2024., Samobor

Dječji roman

248 str.

U kaosu rata samo se čarolijom možeš boriti protiv sila zla. Leo i Matilda uz pomoć čudesnog stroja vraćaju se kroz vrijeme da poprave sve što su sile zla pokušale uništiti, da vrate svijet u onaj sretan trenutak kad je sve bilo dobro.

VIKTORIA FAUST

Sanja Petriška (piše pod pseudonimom Viktorija Faust) rođena je 12.7.1972. u Požegi. Autorica horror i SF romana "U andeoskom liku zvijeri", "Neizgovorena Priča", "Anđeo na mome grobu", "Simonovigrimoari", "Ruže rata", „Jackie“, „Mrtvačeva ruka Andreasa Rota“, "Anastazija", "Smrtno uplašen", "Solarne mačke", "Lovina-Mamac", "Alex i čovjek s osmerokutnom kutijom" te zbirke horror i SF priča "Vampirski snovi", "Galerija užasa", "Skica za umiranje" i "Tamnije od zgrušane krvi". Od dječjih romana "Bijeg iz Zemlje Bajki", "Povratak u Zemlju Bajki", „Tri male vještice u hladnoj zimskoj noći“, „Kraljevstvo zeca i lisice“, „Vojske dobra i zla“, „Čudesan vremenski stroj vještrice Bri“. Objavljivana na slovenskom i engleskom. Članica je Hrvatskog društva pisaca i Kluba prvih pisaca.

**MRTVAČEVA RUKA
ANDREASA ROTA**

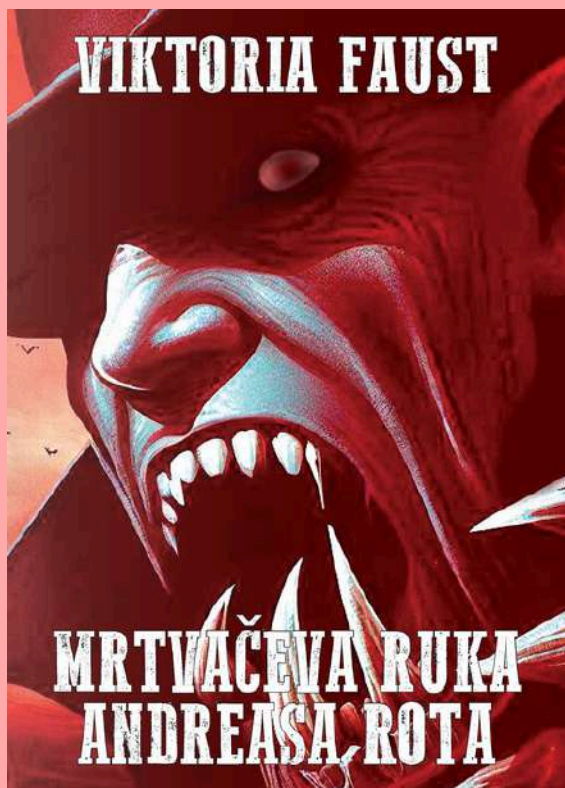
VF Libris, ožujak 2025., Samobor

Horor roman

240 str.

Što radi grupa vampira na Divljem Zapadu? Kuda je Jack Trbosjek pobjegao napustivši London? Što Damian di Santi ima s Nikolo Teslom i zašto je izgorio najpoznatiji njujorški cirkus P. T. Barnuma... Priča Intermezza se nastavlja.

VIKTORIA FAUST

GUSARSKE AVANTURE CRVENE KLARE

VF Libris, listopad 2025., Samobor

Dječji fantasy roman

312 str.

Avanture Matilde od Zaborava se nastavljaju. Ovaj puta s bakom Lahorkom odlazi na mali ljetni odmor u arhipelag Mare Temporis, ne sluteći kako će njezina nova prijateljica Polina biti "slijepa putnica" na njihovom magičnom putovanju. A tu su i gusari, stara gusarska kapetanica Crvena Klara, kao i nestala Lahorkina sestra Vedrana.

VIKTORIA FAUST

ŽIVOT KAKAV NIJE, JEST

Sandorf, rujan 2024., Zagreb

Eseji

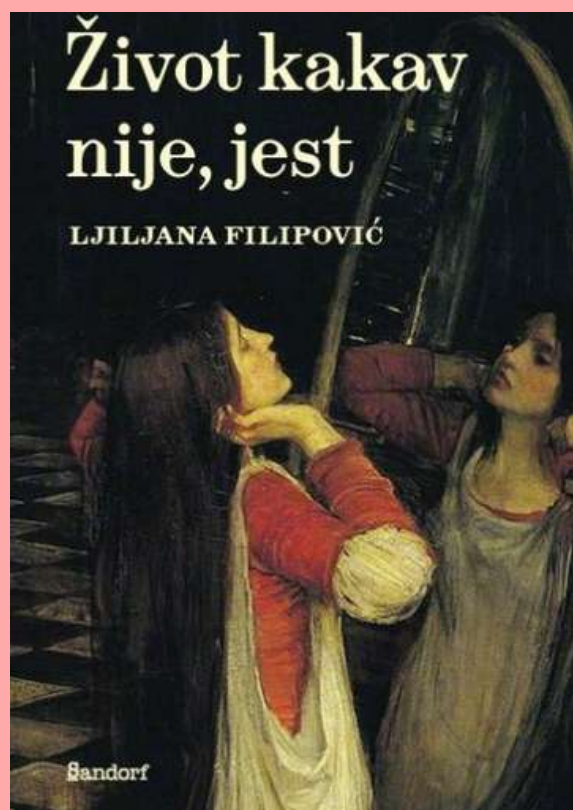
233 str.

Točka preokreta tema je knjige eseja “Život kakav nije, jest”.

S filozofsko psihoanalitičkog stajališta progovara o osobnim i povijesnim diskontinuitetima: odabiru vlastitog kraja, izdaji, nevidljivoj povijesti te rušenju četvrtog zida kao svjedočanstva obmane.

Pokretač teme svakog od četiri poglavlja jest jedno od Shakespeareovih djela. U poglavlju “Krajolik uma” to je “Antonije i Kleopatra”, u “Životu kakav jest” “Julije Cezar”, u “Nevidljivoj povijesti” to su glasovi Shakespeareovih vještica, a u “Čevrtom zidu” – “Mnogo vike ni zašto”.

Knjiga se poigrava idejom mogućnosti da se raskrinka trenutak obrata. Njegova istina. Povijesnost preokreta.

LJILJANA FILIPOVIĆ

Ljiljana Filipović, filozofkinja i spisateljica, rođena je u Zagrebu gdje je magistrirala, doktorirala i habilitirala na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta.

Školovala se u Engleskoj, Italiji, Njemačkoj i Austriji.

Autorica je studija “Filozofija i antipsihijatrija Ronalda D. Lainga”, “Nesvjesno u filozofiji”, “Javne samoće”, “Prazne tvornice”, “Scenariji kože”, “Klub krivaca”, “Žudnja i izdaja” te romana “Nevidljivi pas”, “Sokol u šusteraju”, “Nestali ljudi”, “Preljubnik” kao i desetak radiodrama.

Predavala je na konferencijama u Dublinu, Moskvi, Londonu, Firenci, Parizu, Beču, Lundu, Pekingu, Magdeburgu, Marrakechu, Lisabonu, Barceloni, te na sveučilištima u Buenos Airesu, Tokiju i dr.

Za knjigu “Klub krivaca” dobila je Nagradu Višnja Machiedo za najbolju esejističku knjigu 2017.

ČETIRI PLAMENA, LED

Sandorf, 2024., Zagreb

Roman

477 str.

Roman započinje 1704. godine na Gradecu. Te godine gradski poreznik Martin Eberle je popisao troškove koje je grad imao pri torturi i spaljivanju žena optuženih za vještičarenje, nešto sitno i pronevjerio, i onda se dogodilo ono o čemu nije sanjao, a što će se nastaviti u drugom dijelu, Drugom snivanju romana, ovih naših godina u Zagrebu. "Četiri plamena, led" su veličanstveni završni dio gradske i vivaldijevske tetralogije Nade Gašić, roman komponiran od dva snivanja i četiri dječje igre, iz kojega prigodno adventski svira valcer iz Orašara. Nada Gašić je, naprosto, Bulgakov našeg doba.

NADA GAŠIĆ

Nada Gašić rođena je u Mariboru 1950. godine. U Zagrebu je pohađala i završila osnovnoškolsko, srednjoškolsko i univerzitetsko obrazovanje. Diplomirala je sociologiju i jugoslavistiku. Radila je na sveučilištima u Pragu i Sankt Peterburgu. Na praškom Karlovom univerzitetu obranila je doktorsku disertaciju koja je u Zagrebu nostrificirana kao ekvivalent doktora znanosti. 2007. godine objavila je svoj prvi roman "Mirna ulica, drvored". Slijedili su mu romani "Voda, paučina", "Devet života gospođe Adele" i "Četiri plamena, led" kojim je zatvorila zagrebačku tetralogiju. Objavila je zbirku priča "Posljednje što su vidjele". "Mirna ulica, drvored" nagrađena je kao najbolji debitantski roman, a "Voda, paučina" je dobila Nagradu grada Zagreba i najvišu državnu nagradu u kulturi Vladimir Nazor. Djela su joj prevedena na engleski, talijanski, ukrajinski, slovenski i makedonski.

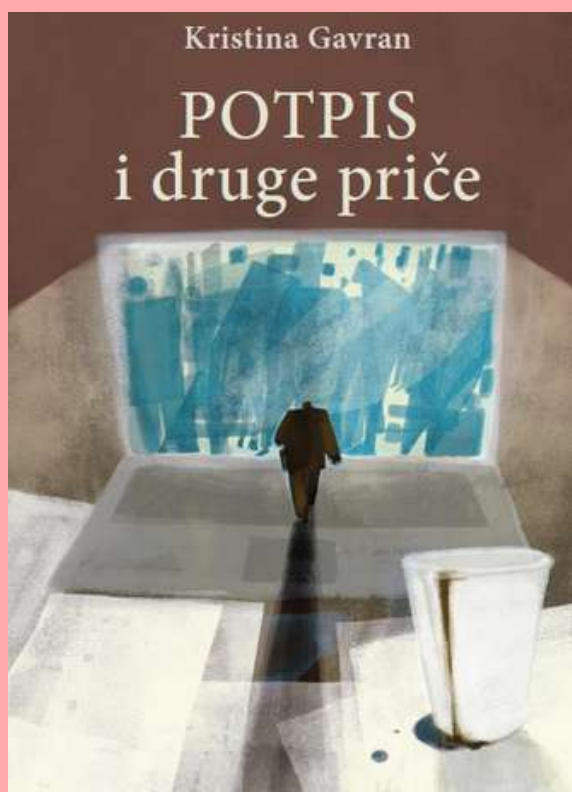
POTPIS I DRUGE PRIČE

Disput, siječanj 2025., Zagreb

Kratke priče

156 str.

Potpis i drugepriče druga je zbirka kratkih priča Kristine Gavran. Nakon zbirke “Kiša u Indiji, ljeto u Berlinu”, u kojoj je tematizirala putovanja u bliže i daleke krajeve, u ovoj knjizi autorica donosi priče o migraciji, ljubavi, smrti, nasilju u obitelji, licemjerju u društvu i politici. Iako su tematski i stilski različite, priče su povezane autoričinim interesom za poniranje u ljudsku nesavršenost, bijeg od samih sebe, pretvaranje da smo bolji nego što jesmo, ali i u sitne radosti koje donosimo jedni drugima. Pesimizam je pritom začinjen humorom, a optimizam se propituje kroz vješte obrate koji se događaju njezinim neobičnim likovima. Oni će nas kroz dvadeset i jednu priču zateći svojim pogledom na svijet, ali i u toj različitosti pronaći ćemo djelić sebe.

KRISTINA GAVRAN

Kristina Gavran diplomirala je dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, a doktorirala na Sveučilištu Loughborough u Velikoj Britaniji istražujući pripovijedanje istinitih priča (True-Life Storytelling). Piše drame za djecu i odrasle, priče, pjesme i romane, surađuje s kazalištima u Hrvatskoj i Engleskoj, te s Hrvatskim radijem. Dobitnica je nagrada “Mirko Kovač” za roman “Gitara od palisandra”, “Marin Držić” za dramu “Spremni, tri puta” je osvojila nagradu “Marko Marulić” za najbolju dramu za djecu,

te “Ranko Marinković” Večernjeg lista za kratku priču “Potpis”. Radila je dugi niz godina u kazalištima u Engleskoj, a djela su joj prevedena na engleski, francuski, bugarski i makedonski.

NOĆNI PORTIR

Buybook, travanj 2024., Zagreb

Dnevnički zapisi

172 str.

Drago Glamuzina pisao je dnevnik u toku zime i proljeća 2022. Dani su bili ispunjeni događajima koje je onda opisivao noću, pred spavanje, pa je i naslov "Noćni portir" sretno srastao s knjigom. Dnevnik se tako transformirao u noćnik. A šta je ovdje opisano: sitni kućni problemi, susreti s prijateljima, vrijeme provedeno s bližnjima i ženom „s kojom odnedavno spava“, u pitanju su živi likovi u tekstu koji, može se reći, u formalnom smislu jeste i roman.

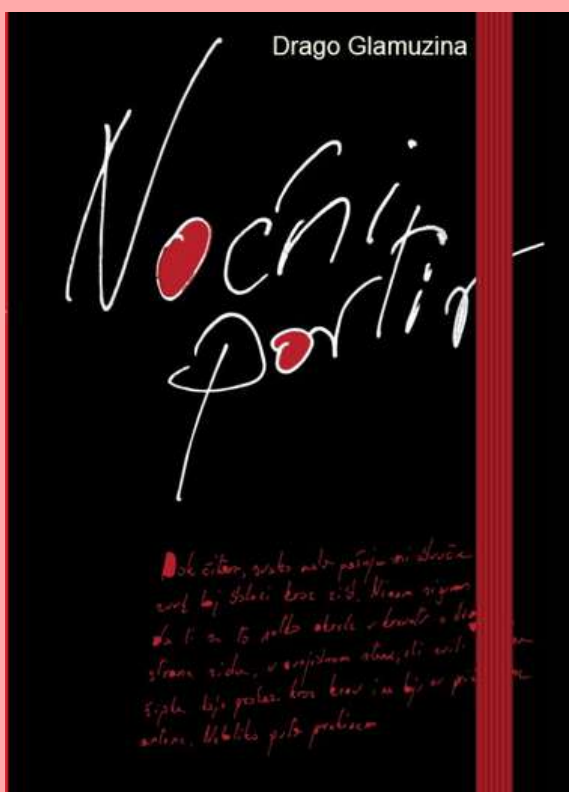
Zanimljivo je gledati kako izvrsni pisci formu dnevnika podređuju svome autorskom glasu. A mirni, ujednačeni glas u "Noćnom portiru" ima hipnotičko djelovanje. Nakon čitanja ove knjige povjeruješ da život, čak i u ovako nesretnom svijetu kakav je naš, ima smisla.

DRAGO GLAMUZINA

Drago Glamuzina rođen je u Vrgorcu 1967. godine.

Diplomirao komparativnu književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao redaktor u dnevnom listu "Vjesnik", kao redaktor i urednik u tjedniku "Nacional" te kao glavni urednik u izdavačkim kućama Profil i VBZ. Objavio knjigu pjesama "Mesari" (Naklada MD, 2001.), roman "Tri" (Profil, 2008.), knjigu pjesama "Je li to sve" (V.B.Z., 2009.), knjigu pjesama "Sami u toj šumi" (Bibliofil, 2011.), knjigu pjesama "Everest" (Fraktura, 2016.), knjigu izabranih pjesama "Waiting For The Frogs To Fall" (HDP, 2017.), roman "Drugi zakon termodinamike" (VBZ, 2021.), knjigu sabranih i novih pjesama "Crni zec" (Vuković&Runjić, 2022.) te prozu "Noćni portir" (Buybook, 2024.) Za "Mesare" je dobio Nagradu „Vladimir Nazor“ za knjigu godine i Kvirinovu nagradu za najbolju knjigu pjesama. Za "Tri" je dobio nagradu tportala za najbolji roman godine. Knjige su mu prevedene na njemački, bugarski, engleski, makedonski i slovenski jezik.

ISTINA NEDJELJOM I DRUGIM DANIMA

Pismo & glava, obrt za nakladništvo i usluge,
rujan 2023., Zagreb

Poezija

71 str.

U suvremenoj hrvatskoj poeziji malo je onih koji su u stanju pisati britko, beskompromisno, aktualno i hrabro, a da istodobno pišu, ili mogu pisati, i suptilno, utišano i nježno. Navedenu dvojnost sjajno ispoljava najnovija pjesnička zbirka Katje Grcić, knjiga koja svoje dvostruko disanje i doslovno potvrđuje time da se čitatelju nudi s obje svoje strane – prednje i prednje – te u dva pjesnička oblika, tona i jezika. Dok jedan dio zbirke govori narativnim jezikom utemeljenim na diskontinuitetu i montaži kadrova različitih vremenskih planova, drugi progovara lirskim jezikom metafore i začudnosti. U oba dijela, i s oba svoja lica, “Istina nedjeljom i drugim danima” baca nam u lice neke od najtežih tema i motiva današnjice – nasilje, patrijarhat, roditeljstvo, kolektivno i osobno licemjerje, traume pamćenja i zaborava.

KATJA GRČIĆ

Katja Grcić (Split, 1982.) književnica je, prevoditeljica i dramaturginja. Piše poeziju, eseje, kritike, prozu, dramske i stručne tekstove. Magistrica je dramaturgije, te anglistike i germanistike. Dvostruka je dobitnica Nagrade Marin Držić, i to za dramske tekstove “Strah tijela od poda” (2019.) i “Prema podacima: DRUGA” (2022.). Dramski monolog “Proljeće naše zlovolje” (2020.) postavljen joj je u sklopu projekta MONOVID-19 u Zagrebačkom kazalištu mladih u režiji Anice Tomić. “Strah tijela od poda” u režiji Hane Veček osvojio je 2024. Nagradu hrvatskog glumišta za najbolju radio-dramu. Do sada je objavila tri pjesničke zbirke - “Nosive konstrukcije” (Meandar Media, 2015.), “Ljeto / Summer” (Meandar Media, 2017.), “ISTINA nedjeljom i drugim danima” (Pismo & glava, 2023.) te hibridni prozni tekst “Pisma Ziti” (Meandar Media, 2020.). Ravnateljica je umjetničke organizacije KADAR te pokretačica Naklade Pismo & glava.

Katja Grcić

istina

(nedjeljom i drugim danima)

Katja Grcić sebe, svijet i traumu stavlja u jednu točku iz koje se raspliću i moguće prošlosti i moguće budućnosti - upravo u toj točki događa se njezina sjajna književnost. Transgeneracijski prijenos traume pitanje je koje Grcić suvereno i hrabro otvara, bez zadržke rasplićući obiteljsku povijest i odnose. Geneza teksta događa se u dekonstrukciji i rekonstrukciji individualnog iz kolektivnog iskustva ukazujući pritom na univerzalnost priča i mrakova koje smo dobili u naslijeđe.

Monika Herceg

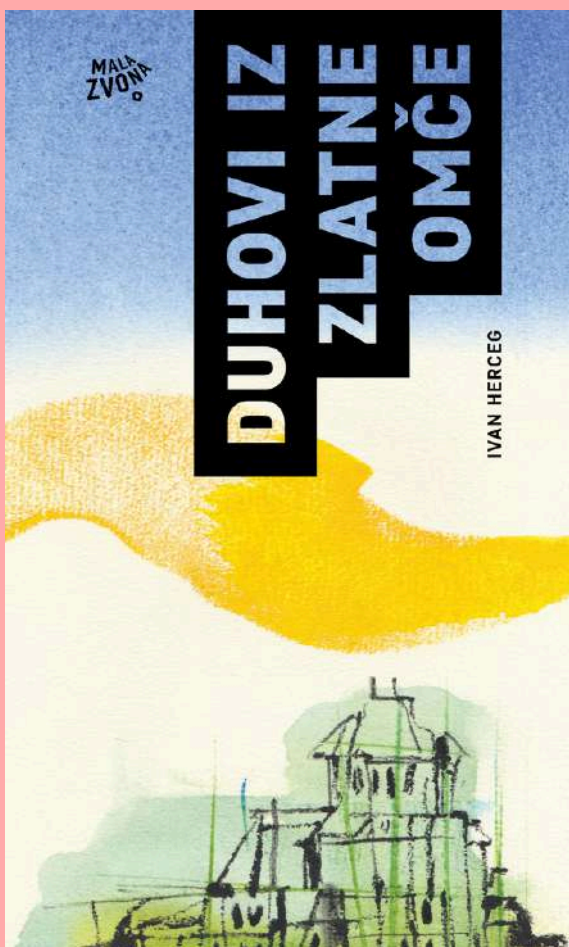
DUHOVI IZ ZLATNE OMČE

Mala zvona, studeni 2024., Zagreb

Poezija

147 str.

Ivan Herceg jedan je od najistaknutijih pjesnika koji su u hrvatsku poeziju ušli devedesetih godina prošloga stoljeća. Temeljna potka njegova eminentno liričnog i refleksivnog pjesništva, dosad objavljenog u više zbirki pjesama i nagrađenog s nekoliko književnih nagrada, od početka je neozgizencijalizam koji nije primarno posljedica nekih tragičnih društvenih zbivanja, već je posve intiman i utišan. Herceg je, naime, potpuno svjestan da više nikakva društvena utopija ni distopija ne mogu čovjeku biti izlaz ili izlika kojima bi izbjegao tematiziranje duboko osobne situacije suočavanja s vlastitom i tuđom ograničenošću i prolaznošću, napose pak s bezizglednom borbom s hlapljenjem životne supstance i, napokon, prazninom.

IVAN HERCEG

Ivan Herceg (Krapina, 1970.) pjesnik je, prozaik i urednik. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je hrvatski jezik i književnost i južnoslavenske filologije. Glavni je urednik časopisa Poezija, glavni urednik Biblioteke Poezije i Biblioteke Poezije Plus te direktor međunarodnog festivala Stih u regiji (SUR). Pjesme su mu prevedene na petnaestak jezika. Objavio je šest zbirki pjesama: “Naša druga imena” (Zagreb, 1994.), nagrada “Goran” za mlade pjesnike; “Noć na asfaltu” (Karlovac, 1996.), nagrada “Zdravko Pucak”; “Snimke zemaljskih uzdaha” (Zagreb, 1997.); “Anđeli u koroti” (Zagreb, 2004.); “Nepravilnosti” (Zagreb, 2007.) i “Kad će doći Babilon” (Zagreb, 2013.), nagrada „Rikard Jorgovanić“; knjigu izabranih i novih pjesama ”Duhovi iz zlatne omče” (Zagreb, 2024.) te kratke priče “Goli” (Zagreb, 2011.). Član je Hrvatskoga društva pisaca i Hrvatskoga P.E.N. centra. Živi u Zagrebu.

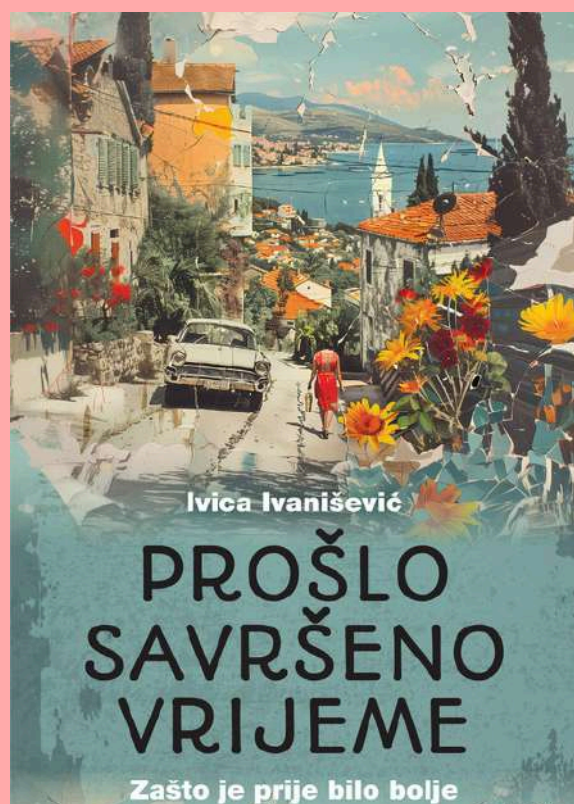
PROŠLO SAVRŠENO VRIJEME

MB Books, lipanj 2024., Zagreb

Eseji

260 str.

U svojim kratkim, ubojito točnim, duhovitim i mrvicu nostalgичnim zapisima Ivica Ivanišević nas podsjeća na ono što nam danas izmiče čak i iz sjećanja. Jer tehnologija nam je donijela mnogo toga dobrog, ali nam je ponešto i oduzela – umijeće radovanja, na primjer. I umjesto da sažalijevamo one koji se šašavo raznježe na crno-bijele filmove, plastične mantile i Vespe, možda treba sažalijevati one koji na sve to samo odmahuju rukom. Zazirati od prošlosti mogu samo ljudi koji pomalo zaziru i od sebe samih, od toga kakvi su nekoć bili, i kakvi uistinu jesu.

IVICA IVANIŠEVIĆ

Ivica Ivanišević rođen je 1964. godine u Splitu. Sociologiju diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bio novinar i urednik u “Nedjeljnoj Dalmaciji”, “Feral Tribuneu” i “Slobodnoj Dalmaciji”, gdje je danas kolumnist. Objavio sljedeće knjige: „Smoje – biografija” (2004.), „Sto mu jelenskih rogova“ (eseji o stripu, 2004.), „Krovna udruga i druga drama „(koautorstvo s Antom Tomićem, 2005.), „Split za početnike – abeceda grada“ (koautorstvo s Renatom Baretićem, 2015.), „Ulaz za djecu i vojnike“ (kratke proze, 2015.), „U sedlu je tijesno za dvoje“ (roman, 2015.), „Otpusno pismo“ (epistolarni roman, koautorstvo s Marinom Vujčić, 2016.), „Primavera“ (roman, 2016.), „Knjiga žalbe“ (roman, 2016.), „Klanjam se“ (roman, 2017.), „Kuća“ (roman, 2019.), „Sutra je novi ručak“ (roman, 2020.), „Ulica Ferde Pomykala 17“ (roman, 2021.), „Kao pakao“ (roman, 2022.), „Otmica Razreda za književnost“ (roman, 2023.), „Prošlo savršeno vrijeme“ (eseji, 2024.). „Moja je zadnja“ (zbirka priča, 2024. Piše dramske tekstove i scenarije.

MOJA JE ZADNJA

V.B.Z., listopad 2024., Zagreb

Priče

140 str.

Zbirka priča i pričica autoritarnog naslova „Moja je zadnja“ splitskog pisca i novinara Ivica Ivaniševića upravo se s autoritetima hvata ukoštac, bode se s rogatima, a kao svoje osnovno oružje bira humor u najrazličitijim njegovim registrima: satiru, parodiju, ironiju, apsurd društvenopolitičkog „svijeta oko nas” ili sveprisutno dalmatinsko pripetavanje i podjebavanje. Ivaniševićeve se forme protežu od kratkih, preko vrlo kratkih, do najkraćih priča: neke stanu u jedan novinski redak. I, kao strelice odapete iz širokog osmijeha samostrela, petavaju roge svima po redu: od književnoga establišmenta sve do samog – glavom i bradom – doduše ostarjelog, ponešto onemoćalog Boga.

IVICA IVANIŠEVIĆ

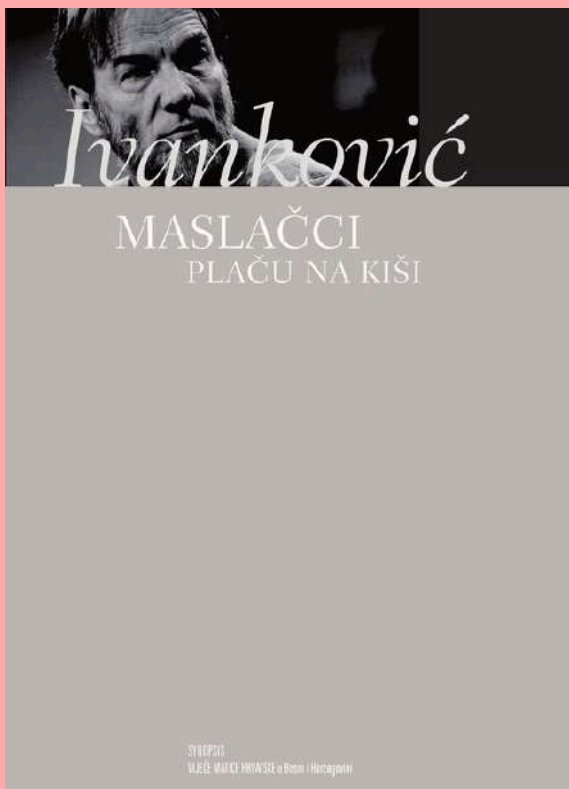
MASLAČCI PLAČU NA KIŠI

Synopsis – Vijeće Matice hrvatske u BiH,
2024., Zagreb – Sarajevo – Mostar

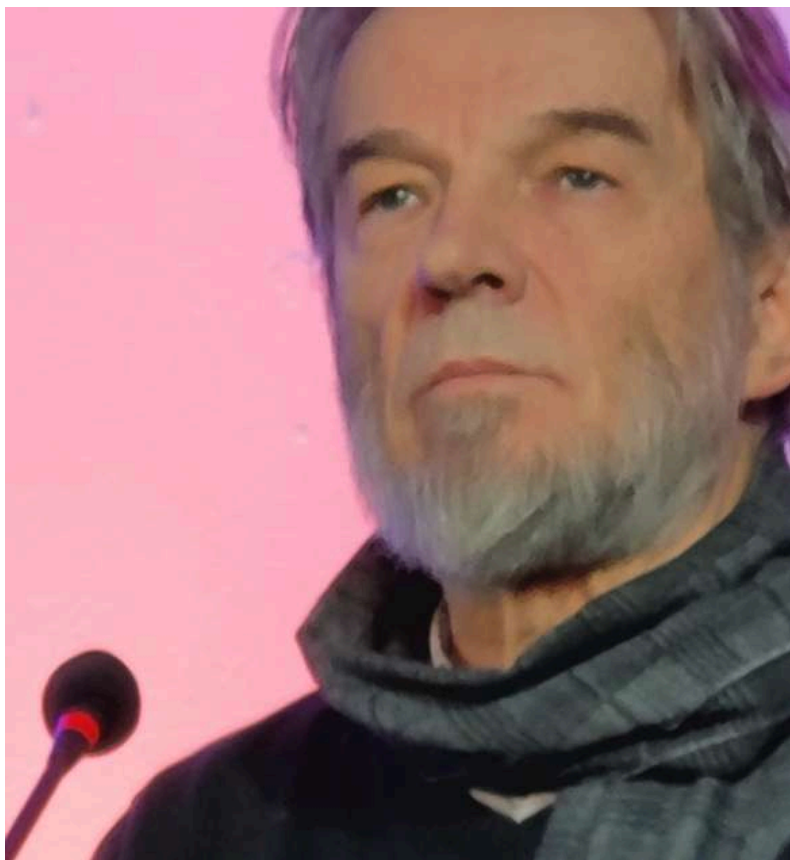
Poezija

102 str.

Zbirka “Maslački plaču na kiši” idealan je način za svojevrsnu rekapitulaciju Ivankovićeve, gotovo polustoljetne, poetske prakse. Razlomljene pjesničke slike iz njegovih ranih zbirki, ovdje ustupaju mjesto slikama koje se naslanjaju jedna na drugu, uspostavljajući onu unutarnju struju koja je po Krleži ključni argument kojim se može ocijeniti snaga nečije poezije. Ivankovićevo izražavanje stihom ustrajava na prepoznatljivom doživljaju svijeta i sebe u svijetu, na trajnim misaonim i osjećajnim preokupacijama, koje nikada nisu iscrpene, uvijek su podložne novim „otkrićima“ i obasjanjima.

ŽELJKO IVANKOVIĆ

Željko Ivanković (Vareš, 1954.) je pjesnik, pripovjedač, romanopisac, esejist, putopisac, radio-dramski pisac, književni kritičar, prevoditelj, antologičar, urednik, publicist i novinar. Autor je više od šezdeset knjiga poezije, romana, priča, putopisa, eseja, proze za djecu, dnevnika, polemika, kao i prijevoda s njemačkog jezika. Prevođen je na dvadesetak jezika. Njegova izabrana djela u šest knjiga objavio je riječki Ex libris 2011.-2018. Dobitnik je brojnih nagrada za poeziju, prozu, radio-dramu, esej, među kojima i Nagrade Gjalski 2016.

ZAKLJUČANA VRATA

Dobra knjiga, 2024., Sarajevo

Roman

340 str.

Kao što roman "Rat i sjećanje" uvjetno rečeno možemo nazvati vareškom kronikom, tako "Zaključana vrata" slobodno možemo proglasiti sutješkom kronikom, odnosno kronikom Kraljeve Sutjeske, povijesnog toponima koji je kolijevka srednjovjekovne bosanske državnosti.

U romanu Ivanković demonstrira vrhunsko pripovjedačko umijeće, karakteristično za zemlju iz koje dolazi. Ivanković zapravo iz priča više likova rođenih u Kraljevoj Sutjesci gradi cjelovit mozaik koji povezuje sudbina jedne obitelji. "Zaključana vrata" su ujedno fragmentarno i šturo ispričovijedani bildungsroman u čijem je središtu tragična sudbina jedne obitelji iz Kraljeve Sutjeske, koja je također paradigmatična.

ŽELJKO IVANKOVIĆ

VAREŠ I VAREŠKI KRAJ KROZ STOLJEĆA

Synopsis – HKD Napredak, 2024., Zagreb –
Sarajevo

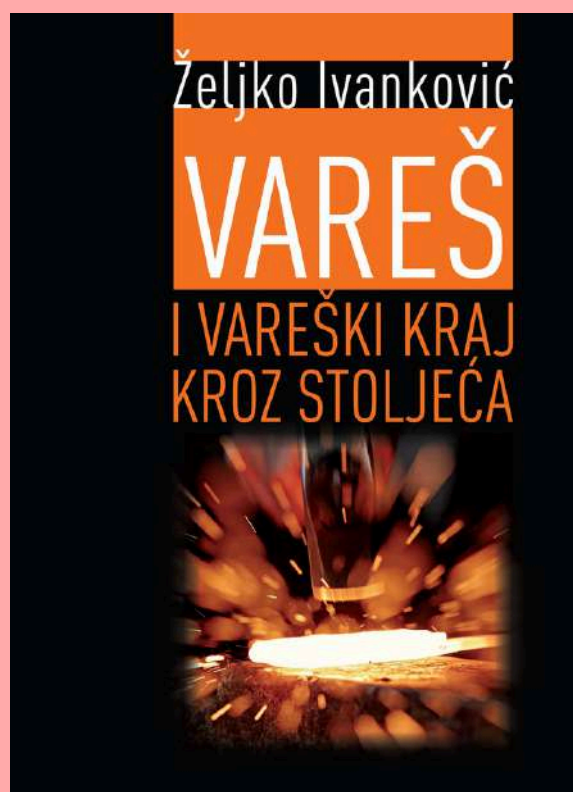
Monografija

510 str.

Monografija Vareša sadrži dva milenija vareške povijesti, koja je autor obradio u 65 cjelina.

Detaljno istražujući političku, gospodarsku, društvenu, crkvenu i kulturnu povijest, po vremenskim etapama od ilirskog, preko rimskog, potom slavenskog dijela te povijesti, od srednjovjekovne Bosne, preko osmanskog perioda, austrougarskog doba, doba dviju Jugoslavija, sa svim političkim i ratnim mijenama, s promjenama vlasti, s oštrim demografskim promjenama, crkvenom poviješću, etnološkom i etnografskom poviješću, razvojem školstva, društvenog i političkog organiziranja, do razvoja modernog društva s izrazitim privrednim uzletom, razvojem infrastrukture, formiranjem i oblikovanjem grada.

ŽELJKO IVANKOVIĆ

ČEMU SVE TO I DRUGE PJESME

Litteris, listopad 2024., Zagreb

Poezija

116 str.

Stihovi Ervina Jahića su na trenutke šaljivi i duboki, u isti mah, što je vrlo rijetka kombinacija, i gotovo nemoguća. Dubinu uvida zaista rijetko povezujemo s lakoćom izricanja, a sretan spoj ponekih rima kao da odrješuje Jahića naloga da bude i sadržajno pristojan, i počudan. On hrabro progovara o količini ljudske patnje, koju primjećuje jer nije samo zaokupljen sobom; ima jako izraženu crtu kritičnosti, ali ponegdje i patosa, kad se oporavlja od negacija i uranja u afirmacije, i tako se lomi, pada i raste sa svakom novom pjesmom, koja osim velike prisutnosti u »svijetu života«, a ne samo svijetu književnosti, ipak naznačuje da je autor ovih stihova dugo i puno čitao druge, i da mu je ta čitateljska zrelost pa i zasićenost dala hrabrost da bude pomalo i radikalniji u svojim stihovima, bez obzira na to govorio pozitivno ili negativno.

ERVIN JAHIĆ

ERVIN JAHIĆ

ČEMU SVE TO I DRUGE PJESME

Postanimo slobodni kao bura,
kao rodna zemlja nijemi.

LITTERIS

Ervin Jahić (Rijeka, 1970.), pjesnik, kritičar, urednik i antologičar. Studirao hrvatski jezik i književnost, magistrirao bosanski jezik i književnost.

Od 2005. do 2021. glavni urednik časopisa "Poezija" i Biblioteke Poezije te direktor festivala Stih u regiji Hrvatskog društva pisaca.

Pjesme su mu prevedene na engleski, njemački, talijanski, francuski, ruski, poljski, turski, perzijski, bugarski, rumunjski, mađarski i slovenski jezik.

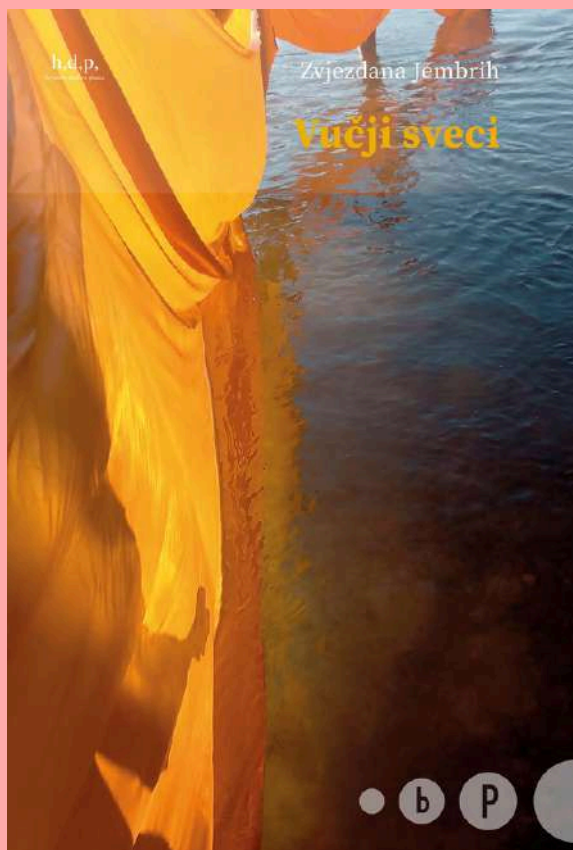
VUČJI SVECI

Hrvatsko društvo pisaca, 2024., Zagreb

Poezija

132 str.

Nova knjiga pjesama Zvezdane Jembrih, Vučji sveci, po nekim se formalno-stilskim obilježjima nastavlja na njezine zbirke "Sve jedno" iz 2014. i "Oko Ogorja" iz 2023. godine: minimalistički, zgusnuti stih, začinjjen jezičnim «složencima», s jakim nabojem vizualnog. No, tematski, u ovoj knjizi njezin stih iz lirskoga (ili intimističkoga) prelazi u univerzalni, pred- (ili post-) apokaliptički. U "Vučjim svecima" tako, kao u «dnevniku radova», dobivamo odraz vremena ili nevremena u kojem živimo, pretočen u britke stihove. Zvezdana Jembrih u svom se pismu ne naslanja i ne obazire na trendove, dapače, potpuno samosvjesno i smjelo koristi i podsjetnike iz širokoga repozitorija povijesti, povijesti umjetnosti (pret)kršćanske hagiografije, pučkih predodžbi, ali i svakodnevnih fraza, omatajući ih novom, iznenađujućom pjesničkom odjećom.

ZVJEZDANA JEMBRIH

Zvezdana Jembrih redovita je profesorica u trajnom zvanju na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, na Odsjeku za konzerviranje i restauriranje umjetnina. Voditeljica je brojnih programa konzerviranja i restauriranja pokretnih kulturnih dobara. Istražuje materijalnu i nematerijalnu baštinu, piše poeziju i prozu, te se bavi vizualnim umjetnostima. U nakladi MD 2001. objavljuje knjigu kratkih priča "Janusove kćeri sestre nevjeste" (u užem izboru za nagradu Jutarnjeg lista); u nakladi Autorska kuća 2007. knjigu pjesama „Ljubavnici kraljica glad“; 2008. knjigu putopisa „Ljetopisi“ i 2009. ponovljeno izdanje knjige, „Janusove sestre“. U nakladi HDP 2014. objavljuje zbirku pjesama „Sve jedno“, a 2024. zbirku pjesama „Vučji sveci“ (u finalu za nagradu „Tin Ujević“).

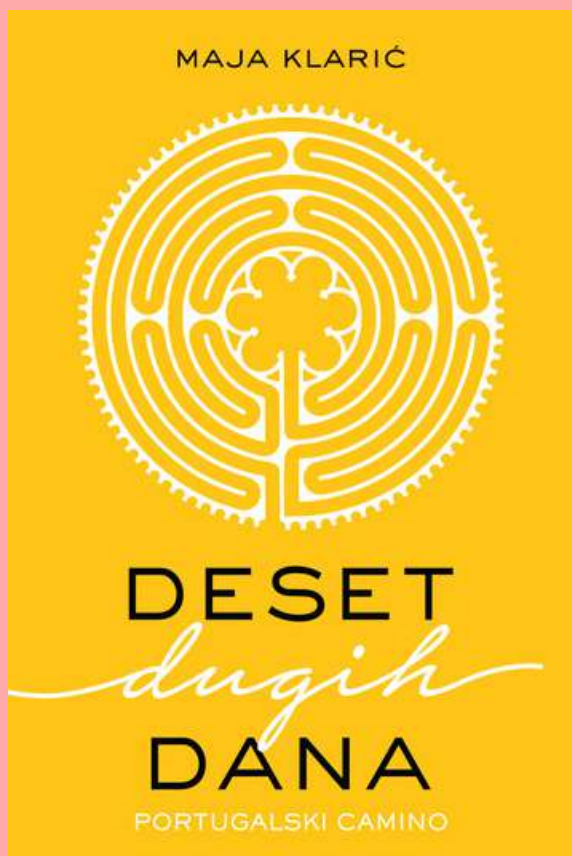
DESET DUGIH DANA

Kulturna udruga Fotopoetika, travanj 2024.,
Šibenik

Poezija

109 str.

Zbirka poezije „Deset dugih dana“ osobno je bilježenje iskustva kretanja Portugalskom hodočasničkom rutom, poznatijom kao Caminho Portugues. U deset dana, autorica je prepješačila 250 km od Porta do grada Santiago de Compostela, cilja poznatog i popularnog hodočašća Camino de Santiago. Na početku putovanja sebi daje zavjet da će prepješačiti željenu stazu koja postaje njezino vrijeme autorefleksije u kojem se susreće s čvorištima osobne i obiteljske povijesti, s gubitkom i sumnjom, no ponajviše sa samom sobom. Po strukturi je hibridan tekst koji ujedinjuje poeziju, putopis, pjesmu u prozi, no on je svakako i etnografija. Knjiga je 2024. godine dobila Nagradu Joža Horvat koju Hrvatsko društvo pisaca dodjeljuje za najbolji putopis, a bila je i među finalistima Književne nagrade Predrag Matvejević.

MAJA KLARIĆ

Maja Klarić rođena je 1985. godine u Šibeniku. Piše poeziju i prozu, a radi kao urednica i književna prevoditeljica. Vodi Kulturnu udrugu Fotopoetika u sklopu koje organizira razna događanja kao što su međunarodni pjesnički susreti Šumski pjesnici u Butorima pored Grožnjana i pjesnička rezidencija Vesna Parun na otoku Zlarinu. Dosad je objavila četrdesetak prijevoda i sedam autorskih knjiga od kojih su četiri zbirke putopisne poezije. Sredinom 2020. godine pokrenula je projekt Bookmobil, putujuća knjižara kojim promovira književnost i ljubav prema čitanju. Dobitnica je priznanja „Đurđa Mesić“ (2023.) koje Hrvatsko čitateljsko društvo dodjeljuje za izvanredan doprinos u poticanju čitanja i pismenosti.

STRADA FORTUNATA

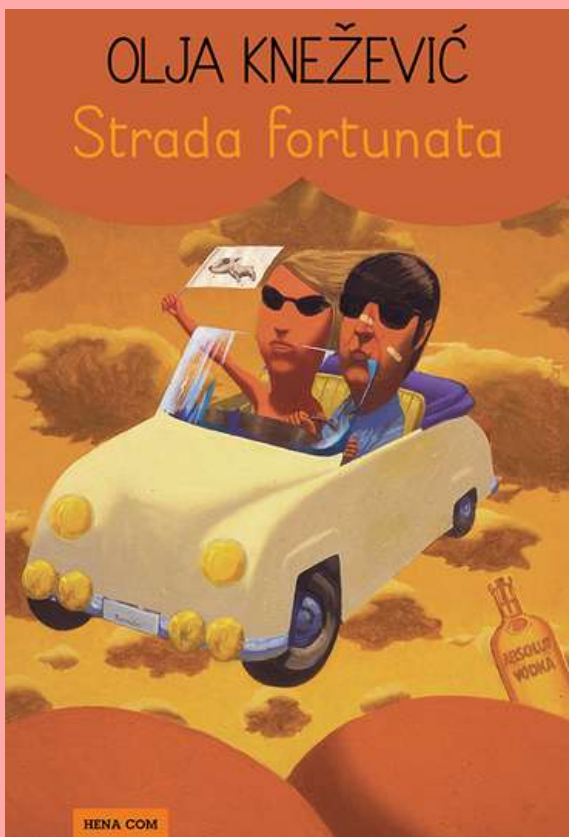
HENA COM, rujan 2024., Zagreb

Roman

248 str.

Nisu oni par koji jedno drugom završava rečenicu, ali umiju se pred drugima sporazumijevati bez mnogo riječi, što je vještina koju su stekli živeći stalno u pokretu – na cestama diljem Starog kontinenta. On samouvjereno za volanom, ona straga prvo s jednim djetetom, poslije s dvoje. U bijegu su, njegova je glava na neobjavljenoj političkoj potjernici, njezina je zadaća da mu bude bezuvjetna potpora, ali buntovnica s razlogom ponekad pukne, ne pregrize jezik.

Dijelom roman ceste, dijelom priča o silom prilika raseljenima iz tzv. tranzicijskih zemalja, najvećim dijelom tekst o stjecanju samosvojnosti žene neminovno sputane brakom s dominantnim mužem.

OLJA KNEŽEVIĆ

Olja Knežević rođena je u Podgorici, maturirala u Kaliforniji, diplomirala na Katedri za engleski jezik i književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Magistrirala je kreativno pisanje 2008. godine na Birkbeck koledžu Sveučilišta u Londonu, a za svoj magistarski rad iste je godine dobila Overall Prize. Njezina kratka priča “Učionica” (The Classroom) objavljena je 2009. godine u antologiji FREEDOM Amnesty Internationala uz priče poznatih svjetskih autora. U razdoblju od 2010. do 2014. za magazin Art pisala je kolumne/priče, od kojih je nastala zbirka Londonske priče juga, objavljena 2013. Dosad je objavila romane “Milena & druge društvene reforme” (Crna Gora, 2011.; Hrvatska, 2012.), “Gospođa Black” (Crna Gora, 2015.; Hena com, Zagreb, 2021.) i “Katarina, velika i mala”.

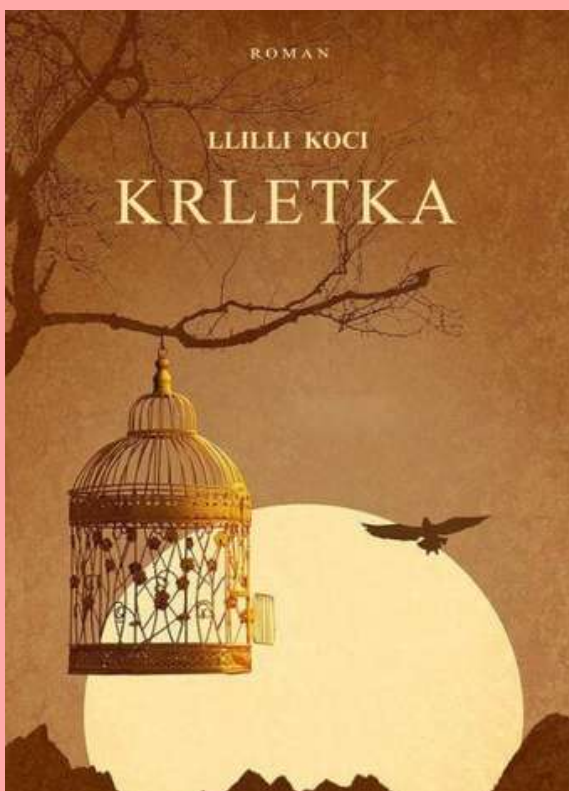
KRLETKA

Društvo albanskih umjetnika Hrvatske- Dea,
2024., Zagreb

Roman

224 str.

Roman „Krletka“ snažan je društveno-psihološki prikaz patrijarhalnog braka i emocionalnog zlostavljanja unutar prividno skladne obitelji. Kroz lik Tereze, žene zarobljene u braku bez ljubavi i slobode, autorica istražuje identitet žene i pritiske tradicionalnog društva. Jednostavnim, ali izrazito sugestivnim stilom gradi atmosferu psihološke napetosti i kritizira licemjerje malograđanskog morala. Posebnost romana jest što se smatra prvim hrvatskim obiteljskim noir romanom – mračna atmosfera, tjeskoba i osjećaj zatočenosti premješteni su iz svijeta kriminala u sferu obiteljskih odnosa, gdje patrijarhat i manipulacija postaju glavni oblici nasilja. Time „Krletka“ predstavlja inovativan i važan doprinos suvremenoj hrvatskoj književnosti.

LLILLI KOCI

Ljiljana Lilli Koci je likovna umjetnica, spisateljica i previteljica. Rođena je 1967. godine u Beogradu, živi i stvara u Hrvatskoj. Recezentica je mnogim autorima u zemlji i inozemstvu. Objavila je djela: „Isto i drukčije“, povijesni roman (2019.); „Izazov“, dijaloška knjiga poezije (2020.); „Krive su trešnje“, poezija (2020.); „Špica“, poezija (2020.); „Cicatrina de Dur“, povijesni roman (2021.); „Tradicionalna kuhinja“ narodna kuharica (2023); „Krletka“ povijesni roman (2024); „Duka Rijolli“ roman (2025.). Prevela je sa engleskog i albanskog jezika: Istaknute albanske žene, autorica Edi Shukriu; Albanska plemena, Povijest društvo i kultura, autor Robert Elsie; Albanska mitologija, autor Mark Tirta; Kanon, autor Shtjefën Gjeçovi; Rječnik Albanske mitologije, autor Robert Elsie; Studije o Dardaniji, autorica Edi Shukriu; Planine Albanije, autorica Edith Durham.

DUKA RIJOLLI

Društvo albanskih umjetnika Hrvatske- Dea,
2025., Zagreb

Roman

216 str.

„Duka Rijolli“ drugi je roman Lilli Koci posvećen uskocima i gusarima s Jadrana, roman koji donosi more puno strasti i opasnosti. Kroz napetu radnju, protkanu intrigama i spletkama, sudbine Duke i Francesce ponovno se isprepliću kada se, nakon tridesetak godina, njihovi putovi iznova spoje. Uz snažne i emotivne likove, autorica vješto oživljava duh prošlih vremena, donoseći pred čitatelja priču o ljubavi i slobodi, o hrabrosti i sudbini, ispisanu na nemirnim valovima Jadranskog mora.

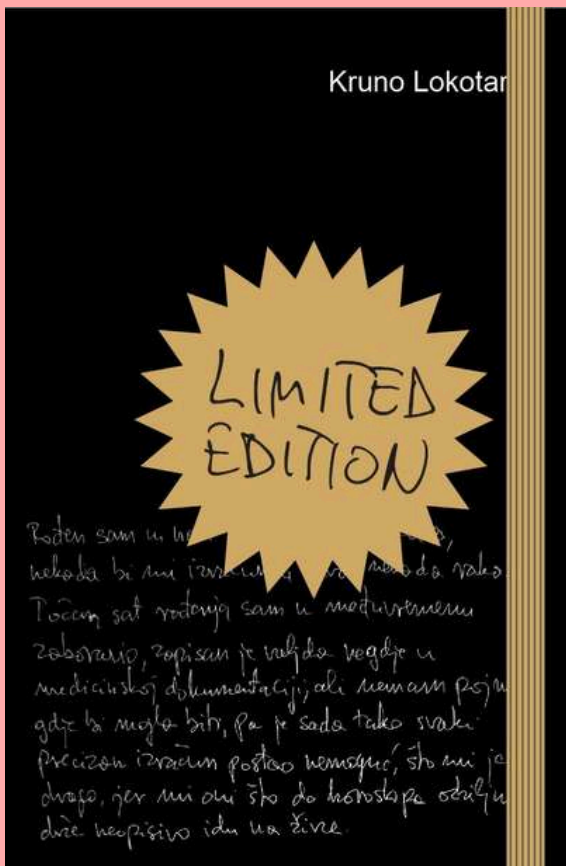
LLILLI KOCI

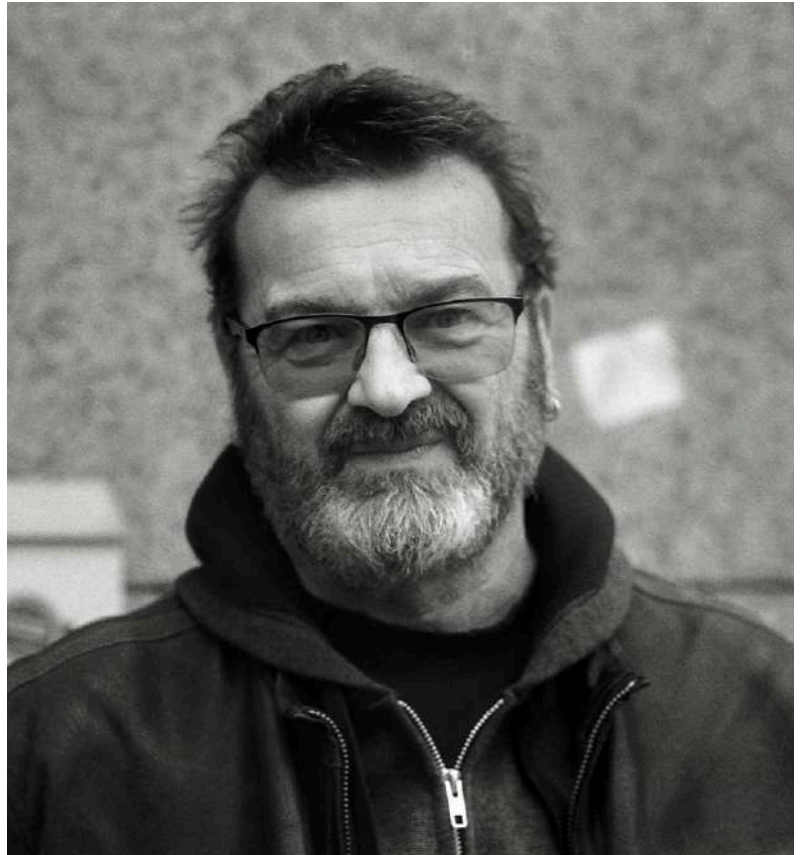
LIMITED EDITION

Buybook, srpanj 2025., Zagreb - Sarajevo
Dnevnik
304 str.

Kruno Lokotar je u knjizi "Limited Edition" (Buybook, 2025) uspio prilično virtuozno pokazati što sve dnevnik može i što dnevnik smije biti, kako se svakodnevnica pretvara u različite žanrove, kako se žonglira s rečenicama koje mogu biti čak i stihovi, ali i formama koje nalikuju na žurnalističke oblike, kako osobna bilješka postaje literarna konstrukcija, a za čas i novinarski tekst, autobiografski fragment, zapis s autorskom maskom, njegova je knjiga pravi mali laboratorij stila, ali i ogledalo jedne duše.

KRUNO LOKOTAR

Kruno Lokotar (Daruvar, 1967) diplomirao je komparativnu književnost, povijest i bibliotekarstvo na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bio je jedan od selektora i jedini voditelj FAK-a (Festivala a književnosti).

Od 2002. je urednik, trenutno glavni u AGM-u.

Ustanovio je nagrade Na vrh jezika (za poeziju), Prozak (za prozu) i Nagradu za književnost na društvenim mrežama – Post scriptum.

S kolegama pokrenuo festivale, neke od njih predao u dobre ruke: Fališ (Festival alternative i ljevice Šibenik), KaLibar bestiVal, i Prvi prozak na vrh jezika.

KUĆU TREBA SRUŠITI

Naklada Fragment, veljača 2024., Split

Zbirka kratkih priča

120 str.

Kad bi postojala neka služba za spašavanje života proživljenih među zidovima napuštenih kuća, trebalo bi je povjeriti ovoj autorici koja zna dati glas svemu nevidljivome što je tamo ostavljeno. A ostavljena je tiha sila nečijih života, cijeli jedan bezglasni materijal vidljiv samo unutrašnjem literarnom oku koje u takozvanim malim stvarima zna prepoznati velike priče i koje jasno vidi da za rušenje nisu samo napuštene kuće, nego i napuštene ljubavi, situacije, sjećanja, nepoznanice, stvari, traume, prošlosti i ljudi.

Tena Lončarević svojim će nježnim ali moćnim jezikom prevariti ravnodušnu stvarnost u kojoj ništa naše nije bitno i tim će dubokim pripovjedačkim altom prozaičnu svakodnevicu pretvoriti u nesvakidašnje.

TENA LONČAREVIĆ

Tena Lončarević rođena je 1978.g. u Vinkovcima. Profesorica je hrvatskoga jezika i književnosti, živi i radi u Županji.

Autorica je zbirki kratkih priča „Nijemi monolozi“ (Matica hrvatska, Vinkovci, 2020.) te „Kuću treba srušiti“ (Fragment, Split, 2024.). Članica je Hrvatskog društva pisaca.

Voli svoju obitelj, riječi, fotografiju i psa.

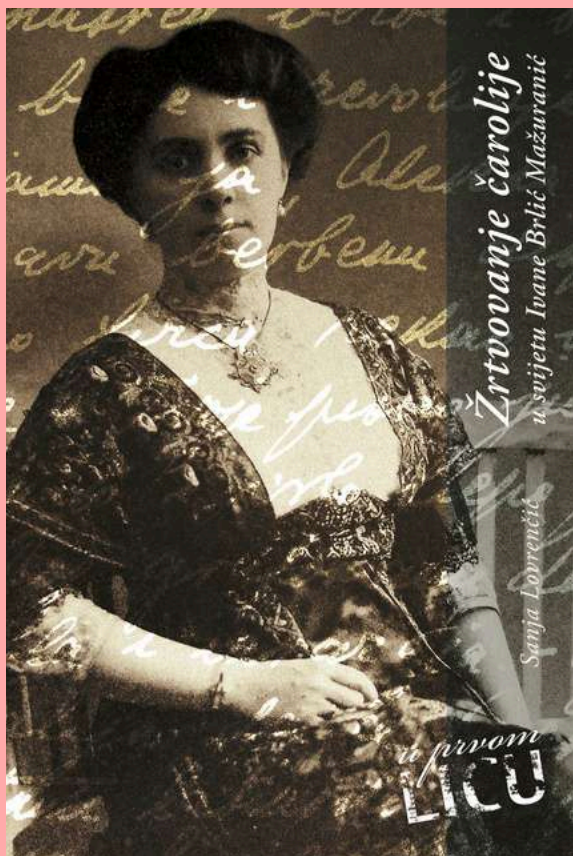
ŽRTVOVANJE ČAROLIJE U SVIJETU IVANE BRLIĆ MAŽURANIĆ

Mala zvona, rujan 2024., Zagreb

Eseji

152 str.

Eseji sabrani u ovoj knjizi otkrivaju izvorišta i meandre višegodišnje potrage Sanje Lovrenčić za autentičnim likom Ivane Brlić Mažuranić. Objašnjavajući palimpsestni karakter ženskog pisanja, trajnu napetost između intimne nelagode i javnih alibija za pisanje, autorica ne konstruira neku „svoju Ivanu“, nego iščitava „Ivaninu Ivanu“ – od feminističkog ključa kojim „otključava“ Priče iz davnine, preko komparativnog portreta Gite i „umjetnice u mladosti“ iz Ivaninog dnevnika, do potpunog raščaravanja književnih i privatnih svjetova... Esej se pritom pokazuje izuzetno podatnim žanrom koji autorici omogućava da se obrati širokoj publici kroz pomne analize, introspekcijskim umetcima, imaginarnim dijalozima te ciklusom pjesama kojim zaključuje knjigu.

SANJA LOVRENČIĆ

Sanja Lovrenčić, književnica i prevoditeljica, piše poeziju, prozu te knjige za djecu. Objavila je deset zbirki poezije; za zbirku Rijeka sigurno voli poplavu dobila je nagradu „Kiklop“, a za Pišem ti iz daleke zemlje nagradu „Tea Benčić Rimay“; poezija joj je objavljivana u domaćoj i stranoj periodici. Među njezinih desetak romana najzapaženiji je „U potrazi za Ivanom“ za koji je dobila nagradu „Gjalski“. U području dječje knjige dvostruka je dobitnica nagrada „Grigor Vitez“ i „Ovca u kutiji“. Nagrađivana je i kao književna prevoditeljica te autorica dramskih tekstova za radio.

TIŠINA ZELENOG

Sanja Lovrenčić / Iva Valentić

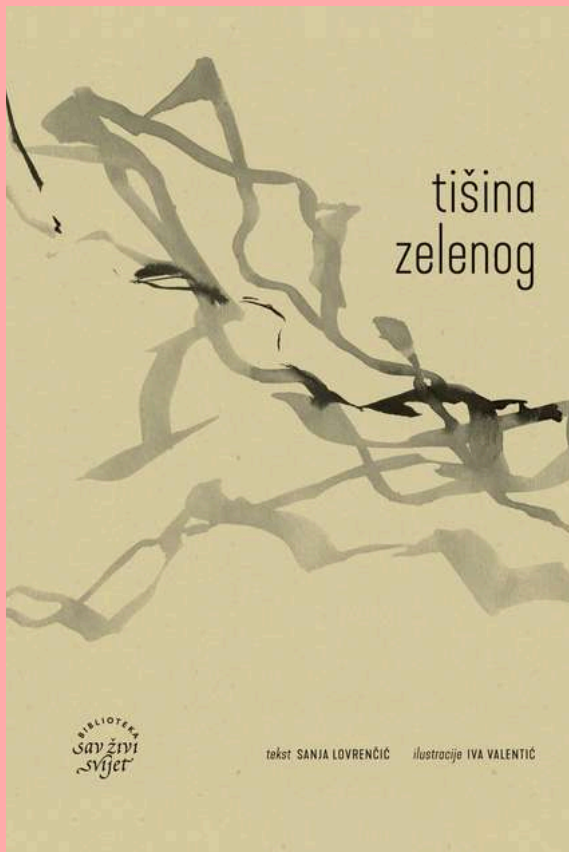
Mala zvona, listopad 2024., Zagreb

Poezija, umjetnička knjiga

Tri sveska; broj stranica: 64, 68, 40

Živi dodir s prirodom igra važnu ulogu u stvaralaštvu dviju autorica ove male pjesničko-likovne trilogije. Svaka na svoj način doživljava zelene svjetove – makar i sasvim malene, stiješnjene između gradskog asfalta – kao prostor tišine koja je otklon od svakodnevne stvarnosti i preduvjet za kreativni rad. (...) Povezujući domenu riječi i domenu slike, bavile su se gradskim zelenilom, prenoseći u svoj hibridni medij otiske krhkosti, raznolikosti, vitalnosti gradskog bilja. Pjesničko-likovna trilogija „Tišina zelenog“ sastoji se od svezaka „Bistre slike“, „Ulomci iz osobne kronike“ i „Tišina zelenog: grad“. Opremljena je i proizvedena kao bibliofilsko izdanje.

SANJA LOVRENCIĆ

BESMRTNICE DANAS

Hrvatsko društvo pisaca, rujan 2025., Zagreb

Poezija

114 str.

Reinterpretirajući pozicije antičkih junakinja (...), autorica u knjizi „Besmrtnice danas” kreira ne samo odličnu poeziju utemeljenu na narativnosti i poetici delikatnih slika, nego ujedno ispisuje i idejno slojevit tekstualni konglomerat koji propituje neka od univerzalnih egzistencijalnih stanja i uloga, ne samo antičkoga svijeta (pozicije moći u većim i manjim kolektivima, majčinstvo, supružnički odnos, prolaznost, odnos prema tijelu, stvaranje, sputanost, sloboda, itd.). Osobito se aktualnim i važnim čini pjesničko otvaranje problematike ženskih uloga i pozicija u ovisnosti od onih muških, tradicionalno dominantnijih, moćnijih i sudbonosnijih. Lovrenčić pritom nikada ne zalazi u površnost, jednodimenzionalnost i banalnost – njezin je angažman suptilan, umjetnički dojmljiv, relevantan i uklapa u nove interpretativne kontekste.

SANJA LOVRENČIĆ

ŽENE KOJE VRIŠTE U SEBI

Naklada Ljevak, svibanj 2024., Zagreb

Roman

432 str.

Lorna je socijalna radnica, Urša umirovljena harfistica nacionalnog teatra, Tajra psihologinja, a Tina mlada majka izložena obiteljskom nasilju. Kada Tina potraži pomoć u Centru za socijalni rad životi ovih četiriju žena počinju se povezivati. Dok Lorna pokušava shvatiti kada i kako joj je vlastiti život iskliznuo iz ruku, Urša se bori s neizdrživim siromaštvom kao većina umirovljenika u Hrvatskoj, Tajra se teško nosi s predrasudama, rasizmom i vlastitim buntovnim karakterom, a najmlađa od njih, Tina, pokušava zaštititi vlastitu djecu. Četiri žene različitih godina, sudbina i osobnosti na stanovitoj životnoj prekretnici slijedom događaja bivaju uvučene u mrežu međudnosa kroz koje se mijenjaju i konačno oslobađaju, a slika suvremene Hrvatske rastvara se u svim njezinim bolnim ranama.

ŽENE KOJE VRIŠTE U SEBI

NIVES MADUNIĆ BARIŠIĆ

NIVES MADUNIĆ BARIŠIĆ

Nives Madunić Barišić, književnica i dramaturginja, radi kao urednica Dramskog programa Hrvatskoga radija Hrvatske radio televizije. Autorica je više knjiga za djecu ("Tajna čokoladnih bombona", "Utrka s vremenom", "Hana i Janko i dječak koji nestaje", "Zelena princeza i druge kvrgave priče"...) te brojnih nagrađenih igrokaza i dramskih tektova za odrasle. Kao dramaturginja kontinuirano surađuje s više kazališta u Hrvatskoj. "Žene koje vrište u sebi" je njezin prvi roman za odrasle.

TAJNA UKLETOG DVORCA

Mozaik knjiga, ožujak 2025., Zagreb

Roman za djecu

148 str.

Detektiv Melkior na tragu je uzbudljivog misterija u novoj avanturi – Tajni ukletog dvorca! U svom šestom slučaju, ovaj znatiželjni pseći detektiv suočava se s neobičnim nestankom vrijednih umjetnina iz gradskog muzeja, a potraga ga vodi do mračnog, napuštenog dvorca prepunog neobičnih znakova, tajnih prolaza i neočekivanih iznenađenja.

Uz pomoć svojih vjernih saveznika – domišljat emачke Grete, mudrog Merlina i veselog šišmišjeg dvojca Pipija i Strijele – Melkior otkriva da ovaj slučaj skriva mnogo više nego što se na prvi pogled čini. Kroz niz zabavnih, ali napetih situacija, naši junaci suočit će se s lažnim tragovima, skrivenim motivima i šokantnim otkrićima!

NIVES MADUNIĆ BARIŠIĆ

NEKE RIJEČI NE STANU U PJESMU

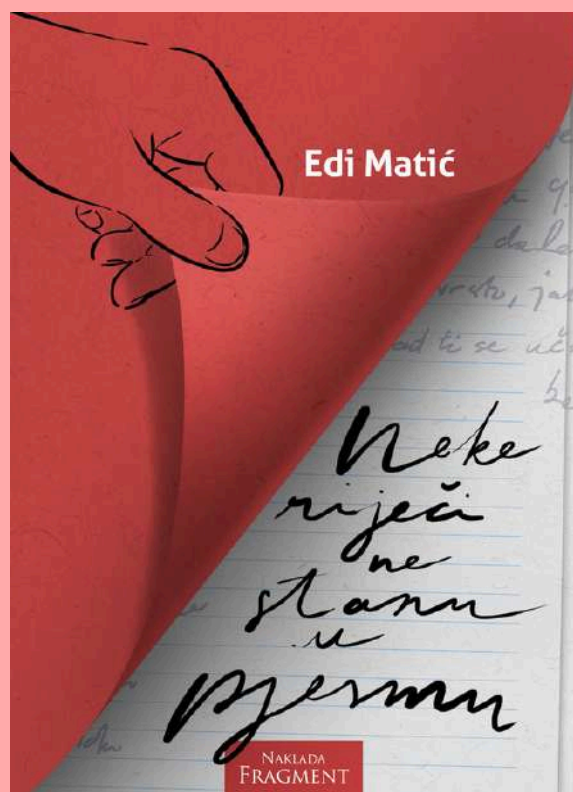
Naklada Fragment, veljača 2024., Split

Poezija

77 str.

Široko je referentno polje poezije Edija Matića dok premošćuje vrijeme, poetike i kontinente, od bardova ljubavnih stihova i rima - Preverta ili Nerude, Poea ili Mike Antića - do sjetnih sumračja mediteranske melankolije i iskričavih bljeskova "splitskog humora". Matićevi su stihovi dopadljivi, koketni, uvijek blizu našem iskustvu za koje smo vjerovali da ga nismo proživjeli.

Edi Matić ne piše da impresionira začudnim slikama, nema naloga stalne metaforizacije. Njegove pjesme naslanjaju se na tradiciju šansone, na ljubavne stihove prošlog stoljeća, na ukupnu umjetnost, bez koje njegovi stihovi ne bi imali dimenziju dijaloga s velikim umjetnicima stiha, ali i drugih umjetnosti.

EDI MATIĆ

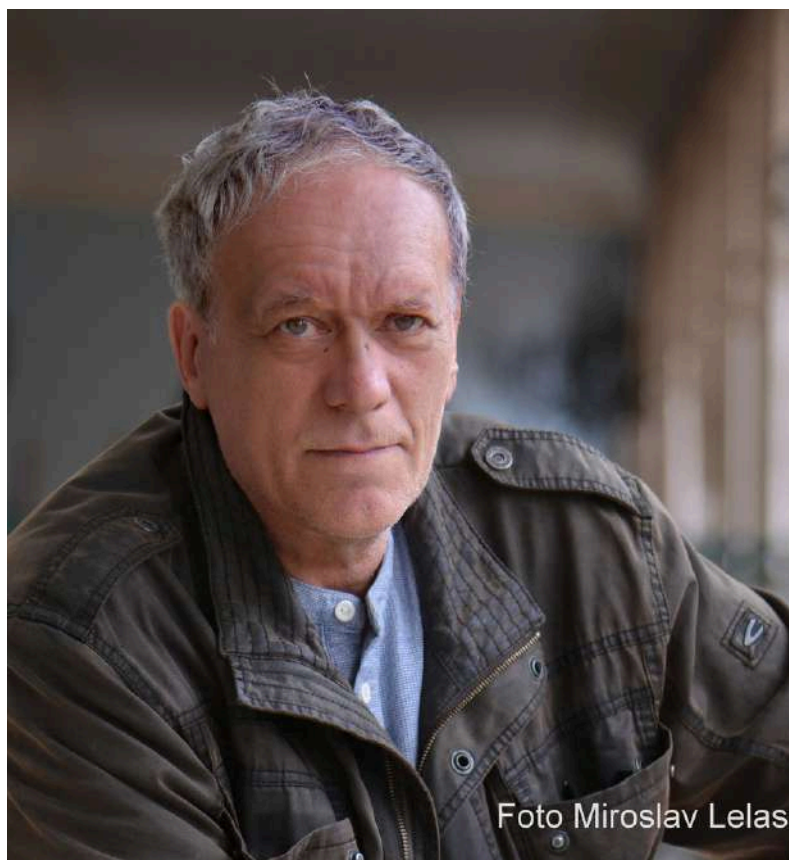

Foto Miroslav Lelas

Edi Matić (Split) 1962. Bavio se grafičkim dizajnom, glazbenom i video produkcijom. Jedan je od pokretača prvog projekta Writers in residence, udruge SpLitera, organizator međunarodnog književnog festivala Split Lit Int i mnogih kulturnih događanja. Sudjelovao je u organizaciji hrvatskih i međunarodnih nastupa na sajmovima knjiga u Leipzigu, Beču, Frankfurtu, Sofiji i Tirani, a kao autor na mnogim domaćim i stranim rezidencijalnim programima i festivalima. Kratke priče i poezija nagrađivane su i objavljujane na raznim jezicima u brojnim časopisima. Za dramski tekst "Vulnera urbis, vulnera orbis" dobiva nagradu Ministarstva kulture RH „Marin Držić“.

Član je Hrvatskog društva pisaca (HDP) i počasni član PEN Centra BiH.

NEKE RIJEČI NE STANU U PJESMU

Naklada Fragment, 2025., Split

Zbirka priča

222 str.

Priče u ovoj zbirci, iako formalno i jezično prilično ujednačene, nemaju jednu temu koja ih objedinjuje, naprotiv, krajnje su raznovrsne i bave se najrazličitijim mogućim aspektima stvarnosti, a zajedničku poveznicu možemo pronaći u osjećaju znatiželje prema različitim iskustvima ili konkretnim fikcionalnim događajima.

“Sreća s rokom trajanja” prostorno nas često vodi po splitskom akvatoriju, čime autor daje poseban značaj svom gradu, ali jednako tako ukazuje i na to da se život ne može svesti na jednu perspektivu ili temu te nas podsjeća na složenost ljudskog iskustva. Ova zbirka je savršen izbor za ljubitelje književnosti koji uživaju u nepredvidljivim narativima i izazovima koje donosi raznolika književna forma.

EDI MATIĆ

TRAGOM GEORGESA PERECA. KNJIŽEVNO PREVOĐENJE KAO PISANJE ČITANJA

Meandar Media, siječanj 2024., Zagreb

Teorija književnosti

294 str.

Polazeći od ideje traduktologije kao empirijske discipline u kojoj teorija proistječe iz iskustva i prakse, u ovoj se knjizi književno prevođenje propituje bez preskriptivnih ambicija, kao subjektivan i kreativan čin. U tu se svrhu autorica služi korpusom sastavljenim od dvaju romana Georgesa Pereca koje je sama prevela: “La Disparition” (1969), odnosno “Ispario” (2012), te “La Vie mode d'emploi” (1978), odnosno “Život način uporabe” (2014). Književni tekst u svojem je kontinuiranom postojanju sastavljen od tragova, zbog čega je prevodilac onaj koji traga za tragovima (i u tome je sličan čitatelju) ne bi li preispisao to gibanje teksta na svom jeziku, u svojoj kulturi, i tako ostavio trag na kvadrat: po umjetničkoj praksi ostavljanja traga usporediv je sa samim piscem, dok je po ostavljanju traga o tragu, odnosno metatruga, usporediv s književnim kritičarem.

VANDA MIKŠIĆ

Vanda Mikšić pjesnikinja je, prevoditeljica, znanstvenica i redovna profesorica na Sveučilištu u Zadru. Urednica je književnog časopisa Tema, kao i biblioteke Domainecroate/Poésie pri francuskoj izdavačkoj kući L'Ollave. U Hrvatskoj je objavila četiri pjesničke knjige, u Francuskoj pet naslova. Pjeme su joj prevedene i na engleski, njemački, makedonski, španjolski, švedski i turski jezik. Također je autorica četiri teorijske knjige, urednica nekoliko zbornika i tematskih brojeva časopisa te nizozemskih i stručnih radova objavljenih u hrvatskoj i međunarodnoj periodici te zbornicima. S talijanskog i francuskog prevela je velik broj djela, a prevodi i knjige za djecu s engleskog te hrvatsku suvremenu poeziju na francuski. Za svoj prevodilački rad višestruko je nagrađivana.

BOSA

Meandar Media, listopad 2024., Zagreb

Poezija

143 str.

San može biti košmar, i strah iz sna može se prelijevati u dan, iz kojega se strah može prelijevati u san i govoriti novim jezikom. Pretapanja u potrazi za krhotinama identiteta, u kombinaciji stihova i proznih fragmenata, u prvom su planu ove zbirke. Glavne su mi preokupacije i dalje ljudska krhkost, kao i krhka ljudskost, točke u kojima sustav gubi uporište i puca po šavovima. A sustav može biti društvo, kao što može biti mikrosustav pojedinca koji se najednom zatekne bos. I što je najvažnije (za poeziju), sve se to događa (samo) u jeziku...

VANDA MIKŠIĆ

VANDA
MIKŠIĆ
Bosa

PEKINEZER PRINC – TAJNI AGENT AA7

Naklada Ljevak, travanj 2024., Zagreb

Roman za djecu

200 str.

Četvero prijatelja – pekinezerica Kira, koker-španijel Archie, mješanac ši-cua i maltezera Teddy i još jedan pekinezer Princ – pohađaju tajnu školu tajne službe MI7 i završni im se ispiti sve više primiču dok pokušavaju izaći na kraj s brojnim teškim obvezama i više nego izazovnim instruktorima. No sve će pasti u drugi plan kada se otkrije da se u tajnoj službi nalazi krtica koja potkopava rad agenata i svojim djelovanjem prijeti ugroziti i stabilnost čitavog svijeta. Krunoslav Mikulan donosi nam novi roman za one najmlađe školarce i ovaj put uza svoj neodoljivi humor i u karakterističnome spoju domaće i strane mitologije i neumornoga rada vlastitoga stroja za proizvodnju mašte.

KRUNOSLAV MIKULAN

Krunoslav Mikulan rođen je 1967. u Čakovcu. Sveučilišni je profesor te na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu predaje književne kolegije na engleskom jeziku. Objavio je sedam romana (dva za odrasle i pet za djecu), a priče, pjesme, humoreske i putopise objavljivao je u raznim godišnjacima i časopisima u Hrvatskoj i inozemstvu. Objavio je i niz književnoteorijskih radova te tri znanstvene monografije iz teorije književnosti. Za književni rad dobio je sedam domaćih i međunarodnih nagrada.

ŠANGRI-LA

Naklada Ljevak, rujan 2024., Zagreb

Roman

212 str.

Roman Šangri-la Krunoslava Mikulana, u podnaslovu žanrovski određen kao kolažni, sastoji se od desetak čvršće ili slabije ulančanih priča koje se vrte oko dvaju protagonista: neimenovane općine u Međimurju i Helene, kćeri općinskoga načelnika. U odabranome vremenskom odsječku ovoga satiričnog bildungsromana pratimo sazrijevanje rečene jedinice lokalne samouprave kao i put do zrelosti djevojke Helene, koja od tašte seoske zavodnice u nizu peripetija postaje samosvjesna mlada pravica i preuzima upravljanje općinom. Autor u romanu crnohumorno i kritički, gotovo vodviljski opisuje i komentira domaće društveno-političke fenomene služeći se pritom u dobroj mjeri i živim i sočnim međimurskim govorom.

KRUNOSLAV MIKULAN

**krunoslav
mikulan**

kolažni roman

ŠANGRI-LA

SKROVITI TEATAR

Društvo dubrovačkih pisaca, prosinac 2024.,

Dubrovnik

Drama

422 str.

Naizgled nepretenciozna forma dramskih minijatura "Skroviti teatar" imponantnim se brojem svojih inačica nameće kao punopravni magnum opus Davora Mojaša. Prepoznatljivo samosvojan, a opet i nevjerojatan spoj formalne inovacije i motivske nostalgije, začinjjen još uvijek djelatnim postmodernističkim kolažem citata, reminiscencija i reinskripcija fragmenata znanih dramskih, pjesničkih i inih djela starih dubrovačkih majstora što kolaju pišćevom maštom. Teatar Davora Mojaša kazalište je krhotina. To je mozaik složen nekom bezvremenskom kronologijom od edenske Cvijete Zuzorić do sutonskog Iva Vojnovića i elsinorskog / lovrjenačkog Hamleta. Sve riječi, sve bitne riječi što ih izgovaraju Mojaševi likovi, već su bile izrečene., međutim sada, vještijim izmještajem u isti prostor, jedva primjetnom manipulacijom dobivaju nova značenja.

DAVOR MOJAŠ

Davor Mojaš rođen je 1952. godine u Dubrovniku gdje živi i raznim svojim umjetničkim interesima sudjeluje u kulturnoj slici grada. U Studentskom teatru Lero režirao je stotinjak predstava i brojne autorske projekte. Režirao je u Kazalištu Marina Držića i HNK Ivana pl. Zajca. Objavio je šest zbirka kratkih priča. Proza mu je emitirana na Trećem programu a drame u Dramskom programu Hrvatskog radija HRT-a. Bio je dugogodišnji novinar, urednik i komentator Hrvatskog radija Radio Dubrovnika. Glavni je urednik časopisa Dubrovnik Ogranka matice Hrvatske u Dubrovniku. Član je HDP-a, HDKK-a. Jedan je od osnivača Društva dubrovačkih pisaca. Objavljuje kazališne kritike, osvrtne, prozne, publicističke i novinarske tekstove na radiju u časopisima i na portalima.

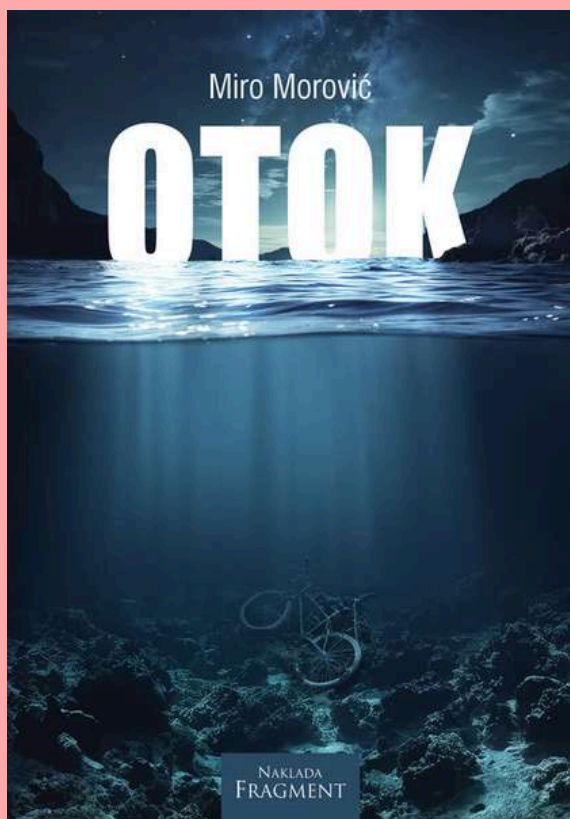
OTOK

Naklada Fragment, listopad 2024., Zagreb

Roman

318 str.

Matija Maroš sasvim je običan tip, mladi arhitekt s Trešnjevke, tih i povučen. Poslovni put na otok svog djetinjstva odluči spojiti s odmorom, uz pokoje piće na terasi svoje obiteljske kuće u Modroj uvali. Njegov otok mirna je i pitoma sredina, ljetnih mjeseci omiljena turistička destinacija. Na nagovor najboljeg prijatelja i kolege, Matija prisustvuje lokalnoj zabavi na jednoj od otočkih plaža. Tamo upoznaje Lenu, zavodljivu Francuskinju koja traži nekoga s kim bi proslavila rođendan. Nekoliko sati zabave, pozamašna količina gin-tonika i jedan ecstasy navest će ih na kobnu pogrešku. Pogrešku koja će njihov odmor pretvoriti u noćnu moru iz koje nema izlaza. Zločin dolazi s kišom... Otok postaje sve manji i manji, steže se u namjeri da ih zatvori, sveže, uguši...

MIRO MOROVIĆ

Miro Morović hrvatski je romanopisac i član Hrvatskog društva pisaca. Rođen je 17. Prosinca 1988. godine u Splitu gdje je proveo djetinjstvo te stekao osnovno i srednje obrazovanje. Opću gimnaziju „Vladimir Nazor“ završio je 2007. godine. Iste godine upisao je u Splitu Pravni fakultet na kojem je diplomirao 2015. Prvi roman „Djeca slijepoga kovača“ objavio je u veljači 2016. godine u izdanju Naklade Bošković. Drugi roman, „Voštani princ“, Morović objavljuje 2022. godine, također u Nakladi Fragment. Pričom „Probudi me kad prođe“ ušao je u finale natječaja za kratku priču Lapis Histriae 2018. godine. Treći roman, „Otok“, objavljuje 2024, a iste godine izlazi i slikovnica „Doktor Oliver i šumske životinje“ u suradnji s ilustratorom Marijom Vrandečićem.

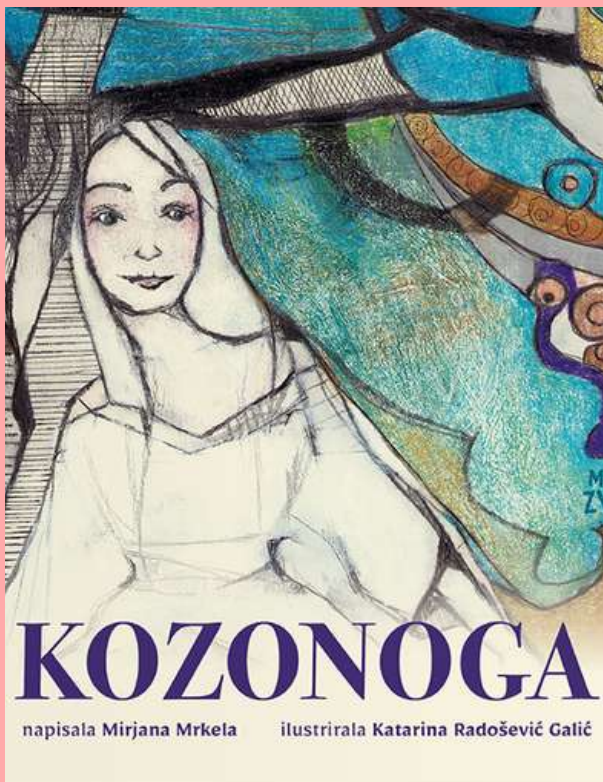
KOZONOGA

Mala zvona, kolovoz 2025., Zagreb

Bajkovita priča

32 str.

Priča o bijeloj vili nadahnuta je stvarnim životnim iskustvom. Autorica u njoj progovara o usamljenosti i osjećaju odbačenosti, čestim u životu ljudi koji se naizgled razlikuju od većine. Kao osoba koja je oslijepjela u odrasloj dobi, lako suosjeća s osobama koje su iz bilo kojeg razloga odbačene ili marginalizirane u našem društvu. Svoju priču ispričala je kao bajku, oslanjajući se na neke elemente iz slavenske mitologije. Ovaj poetičan tekst, kao da je izrastao iz starih slavenskih mitova i folklor, uz zanimljivu priču, maštovito poučava suvremeno dijete o važnosti prihvaćanja različitosti razvijajući svijest o potrebi prihvaćanja drugih onakvima kakvi jesu cijeneći i poštujući razlike među njima. Uz sve to slikovnica nam pruža ugodan i nezaboravan literarni i likovni doživljaj.

MIRJANA MRKELA

Mirjana Mrkela rođena je 1955. godine. Otkako je oslijepila, intenzivnije se bavi pisanjem i do sada je objavila dvadesetak knjiga. Piše romane, drame, priče, pjesme i reportaže. Tekstovi joj se objavljuju na Hrvatskome radiju, u dječjim časopisima i časopisima za slijepe. 2013. godine dobila je nagradu Grigor Vitez.

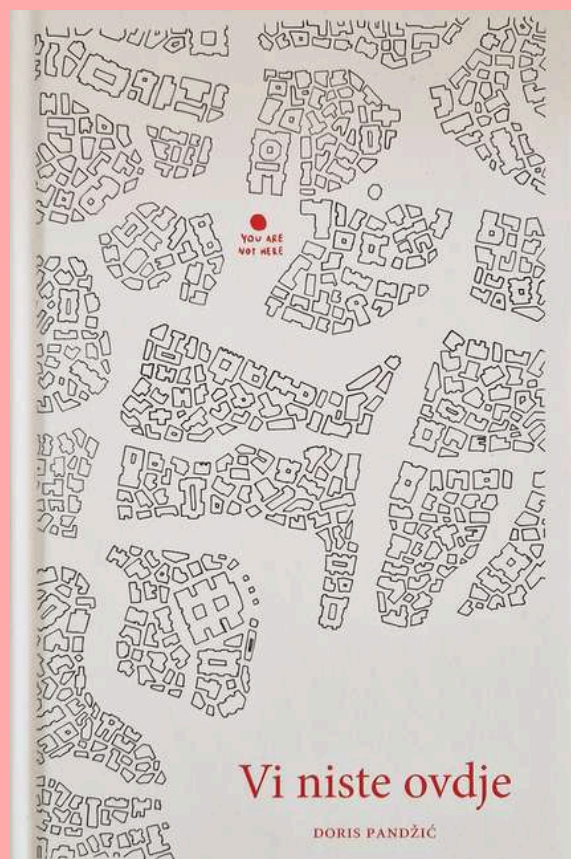
VI NISTE OVDJE

Gradska knjižnica Rijeka, studeni 2024., Rijeka

Roman

73 str.

Pomična i propusna granica između normalnog i nenormalnog preuzima dvostruku ulogu predmeta i sredstva pripovijedanja o odnosu između stvarnosti i književnosti i obratno. Odnosi između normalnog i nenormalnog, stvarnosti i književnosti međusobno se osvjetljuju i zrcale, iskripljujući jedno drugo (...) Premještajući se u tuđa stanja, društvena, tjelesna, duševna, drugih likova, pripovijedajući o njima, pripovjedačica, ugrožena mogućom bolesti, dosadnim poslovima, nastoji obnoviti bliskost sa samom sobom. Književnost se služi drugim sredstvima u odnosu na politiku, filozofiju i znanost, religije. "Vi niste ovdje" istražuje jesu li ta sredstva dostatna da književnost prikaže svoja ograničenja politike, filozofije, znanosti, religije.

DORIS PANDŽIĆ

Doris Pandžić rođena je 12. prosinca 1983. u Rijeci. Godine 2013. dobila je nagradu za prozni rukopis XvX na natječaju Matice hrvatske u Osijeku, a rukopis je objavljen 2014. godine. Njeni tekstovi objavljeni su u časopisima „Književna revija“, „Re“ i „Književna Rijeka“ te u Sferakonskoj zbirci priča 2016. godine. Ulomci romana „XvX“ prevedeni su na slovenski jezik i objavljeni u časopisu „Idiot Balkan 2“ 2014. 2023. dobila je nagradu Drago Gervais za najbolji neobjavljeni rukopis – roman „Vi niste ovdje“. Članica je neformalne književne skupine Ri Lit iz Rijeke.

ŽIGICE

Stilus knjiga, travanj 2024., Zagreb

Roman

283 str.

Orkanska bura rasplamsa zastrašujući požar koji spali planinu i ugrozi grad Split. Policija provodi istragu vjerujući da će pronaći nemar ili piromana. No uskoro se ispostavi da je istina mnogo zamršenija.

Roman usporedno prati sudbinu čovjeka koji se bori da ne izgubi imetak vlastite obitelji. Borba za djedovinu dovest će ga do neželjenih posljedica.

Novi roman Jurice Pavičića istodobno je i mediteranski noir i potresna obiteljska drama.

JURICA PAVIČIĆ

Jurica Pavičić rođen je 1965. godine u Splitu. Hrvatski je romanopisac, scenarist, pisac kratkih priča i novinar. Pavičić je u Splitu završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao povijesti i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Tijekom studija, počinje pisati filmsku kritiku u studentskom časopisu "Kinoteka". Literarni ugled stekao je svojim kratkim pričama, te trilerima i kriminalističkim romanima u kojima miješa socijalnu analizu s mračnom vizijom ljudske prirode i kompleksnim moralnim situacijama. Dobitnik je više književnih nagrada. Njegov roman Crvena voda (objavljen 2017.) dobio je nakon prijevoda na francuski 2021. nagrade Le Points i nagradu Grand Prix de la littérature policière za najbolji europski kriminalistički roman.

USTA PUNA MORA

Stilus knjiga, 2025., Zagreb

Roman

232 str.

Nedaleko od Trogira more je izbacilo tijelo utopljenika. Otisci mrtvog muškarca ne podudaraju se ni s jednom bazom podataka i nitko nije prijavio njegov nestanak. Policija poziva javnost u pomoć objavljujući sliku i nekoliko šturih detalja.

Slučaj privlači pozornost netom umirovljenog novinara, Gorana Najeva, koji se upušta u istragu. Potraga ga vodi u različite krajeve Hrvatske i Bosne i Hercegovine razotkrivajući duboko zakopane tajne povezane s ratnom prošlošću.

JURICA PAVIČIĆ

ZAŠTIĆENE VRSTE

Matica hrvatska, rujan 2025., Zagreb

Kratke priče

175 str.

U knjizi "Zaštićene vrste" autorica je okupila niz raznovrsnih kratkih realističnih priča povezanih interesom za ranjive, osamljene ili nesretne likove, koji zbog vlastitih moralnih odabira trpe neku vrstu društvene nepravde ili osobnoga razočaranja. Sjetan ugođaj i atmosfera poraza obavijaju autoričine „isječke iz stvarnosti“ u kojima se ipak s vremena na vrijeme događaju manje pobjede ili kratkotrajne radosti. Posebno mjesto u knjizi zauzima duža pripovijetka „Trogirska priča o bezimenoj“ u kojoj je autorica, pošavši od donedavno nepoznate tragedije Trogirski vojvoda ruskoga književnika Dmitrija Vasiljeviča Averkijeva iz 19. stoljeća, napisane na temelju priče iz dalmatinske predaje, ispisala domišljatu fikcionalnu priču o ljubavnom životu njezina autora, koju „s onu stranu groba“ pripovijeda njegova udovica.

HELENA PERIČIĆ HERENDA

Helena Peričić Herenda, rođena u Zadru, redovita je sveučilišna profesorica komparativne književnosti i spisateljica. Objavljivala je od osmoškolskih dana prozu, dramske tekstove, publicistiku i poeziju, mahom u književnim časopisima i novinama. Objavljivala je u Hrvatskoj i inozemstvu. Među njezinim književnim publikacijama značajne su: zbirka dramskih tekstova "Izići na svjetlo" (2005.), zbirka priča "Domnana i bijele ovce" (2007.) te zapisi "On the Red Horse, Peter and Paul" (ili "O ridanu, Petru i Pavlu", 2010.). Potonju knjigu dnevnčkih zapisa i članaka, objavljenu (i) u Engleskoj 2010. u dvojezičnom englesko/hrvatskom izdanju, uvrštavaju među najbolja književna svjedočanstva o Domovinskom ratu. Članica je HDP i Hrvatskoga centra P. E. N.-a.

*Autorica se u posljednjim svojim objavama koristi i majčinim prezimenom Herenda.

PODRUČJE SIGNALA

Hrvatsko društvo pisaca i V.B.Z., 2024., Zagreb
Antologija hrvatske proze
576 str.

Koji su pisci i spisateljice, djela, žanrovi, teme i poetike obilježili prve dvije dekade 21. stoljeća? Kako izgleda karta domaće suvremene proze i što ona govori o našoj književnosti i njezinim vrijednostima, a posredno i o našem Zeitgeistu? Na ta i slična pitanja odgovara ova izborom relevantna i sveobuhvatna, a pristupom otvorena i suvremena antologija. Mapirajući ovdašnji književni teren, njezina je priređivačica Jagna Pogačnik odbacila zastarjele kritičke alate, proširila perspektive i uvela nove metode kako bi vjernije zabilježila najsnažnije književne glasove kao signale novog književnog doba. Mnogo je toga stalo u korice ove knjige i ona se, stoga, može čitati na više načina: kao antologija najbolje suvremene proze 2000. – 2020. godine, kao svojevrsni hipertekst o jednom vremenu i kao svjedočenje o (geo)poetičkoj širini ove književnosti.

JAGNA POGAČNIK

Jagna Pogačnik književna je kritičarka, prevoditeljica i urednica. Rođena je 1969. u Zagrebu, školovala se u Osijeku i Zagrebu. Diplomirala je kroatistiku i južnoslavenske filologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Književne kritike, eseje, rasprave i prijevode objavljuje od 1989. u novinama i časopisima te radijskim emisijama. Radila je kao stalna književna kritičarka Jutarnjeg lista, a danas kritike piše za Bestbook, prilogtjednika Express. Kao književna kritičarka surađivala je u emisijama Hrvatske radiotelevizije Knjižnica i Dobro jutro Hrvatska. Od 2021. u uredništvu je web-portala Kritika h,d,p Hrvatskog društva pisaca. Sa slovenskoga jezika prevela je stotinjak književnih i stručnih tekstova objavljenih u periodici, desetak radio drama te šezdesetak knjiga suvremenih slovenskih prozaika.

LILA JE USPJELA

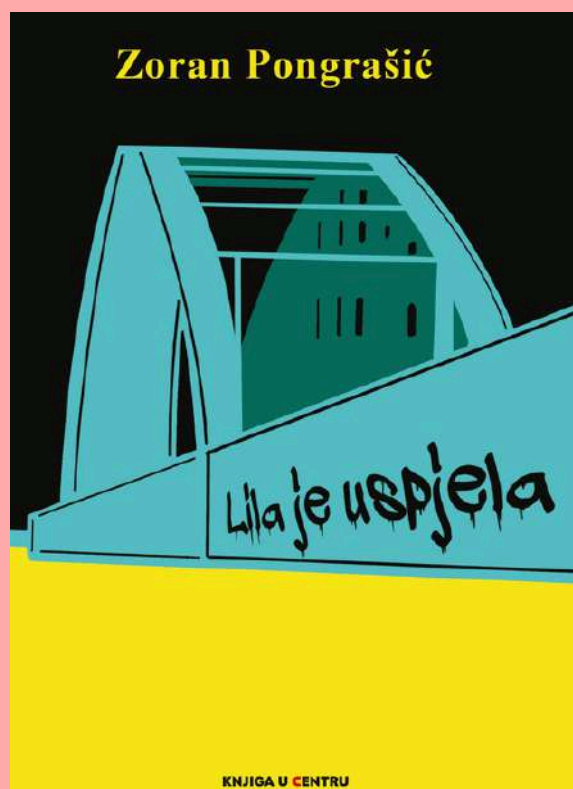
Knjiga u centru, studeni 2025., Zagreb

Roman

307 str.

Iz knjige:

“Razmišljala sam i o nekim drugim varijantama. Tipa plina i bacanja pod vlak i skakanja s nebodera. I o pištolju u usta. I o vješanju. Ali to mi sve izgleda previše neuredno. A ja ne želim biti neuredna kad me nađu. Osim toga nemam pojma kako se nabavljaju pištolji. A i bilo bi mi žao strojovođe koji bi nas pregazio na pruzi. I svih onih ljudi koji bi poslije morali skupljati naše dijelove na jednu hrpu. Ni ovo s neboderom nije baš idealno jer bi mogli pasti na nečiji tek kupljeni auto za koji je godinama štedio a to ne bi bilo fer. A što se rezanja žila tiče to predugo traje pa se možda predomisliš ali već si ih prerezao i onda više ne možeš ništa.”

ZORAN PONGRAŠIĆ

Zoran Pongrašić rođen je u Novoj Gradiški i Reykjaviku, premda ne istovremeno. Do danas se okušao u skoro svim oblicima književnog stvaralaštva (pjesma, priča, roman, radio-dramski i kazališni tekst, filmski i strip-scenarij) podjednako za djecu, tinejdžere i odrasle, te kao ilustrator. Objavljeno mu je podosta toga, ponešto je nagrađeno, ponešto prevedeno, ponešto je u lektiri, a ponešto u zbornicima, leksikonima i antologijama. Prvi je hrvatski pisac čiji romani nagrađeni nagradom Grigor vitez nisu kandidirani za regionalnu nagradu Mali princ.

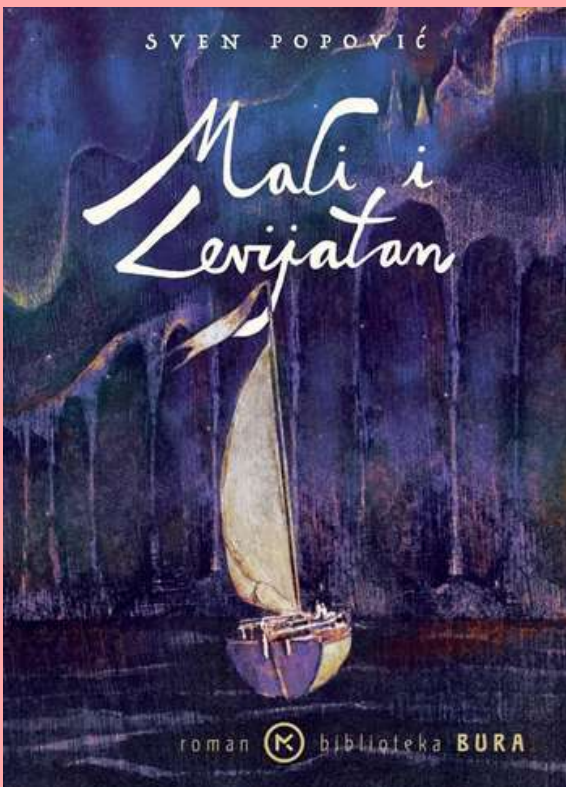
MALI I LEVIJATAN

Mozaik knjiga, siječanj 2024., Zagreb

Roman

348 str.

Pametniji od svojih godina, pomalo ustrašen, ali spreman zagristi život – to je Mali. Mladić kojem se toliko žuri odrasti da će u toj žurbi napraviti i poneki nepromišljen korak. Jedan od takvih poteza odvest će ga ravno do Strijele i Igle, pustolova čije su dogodovštine katkad opasne, ponekad ludo uzbudljive, nekad vesele i razuzdane, ali jedno je sigurno: odvažno plove morima i prkose svemu što im ograničava slobodu. Kada se zajedno otisnu na putovanje koje ih vodi između Paprenog pristaništa i Galebovog grotla, početak će njihova nevjerojatna avantura. Nošen valovima i vjetrom, brod Grimizna coprnica bit će njihovo sigurno mjesto na kojemu će se voljeti i prepirati, patiti se mornarskim životom te učiti jedni o drugima i o golemom svijetu oko sebe.

SVEN POPOVIĆ

Sven Popović rođen je 1989. u Zagrebu. Diplomirao komparativnu književnost te engleski jezik i književnost i amerikanistiku na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Piše glazbene i književne kritike za različite časopise i portale. Osim pisanjem, bavi se i prevodjenjem. Književni prvijenac „Nebo u kaljuži“ (Meandarmedia) objavljuje 2015. Roman „Uvjerljivo drugi,“ (Fraktura) izlazi 2018. Drugi roman, „Mali i Levijatan“ (Mozaik) objavljuje 2024. Jedan je od osnivača TKO ČITA?, programa namijenjenog afirmaciji mladih autora te je jedan od urednika zbornika TKO ČITA? za sezone 2015./16 i 2016./17.

Kratke priče su mu uvrštene u nekoliko zbornika i antologija, a među ostalim i u „Best European Fiction 2017“ (Dalkey Archive Press). Radovi su mu prevedeni na engleski, njemački, poljski, katalonski, makedonski i rumunjski.

KNJIŽEVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA

Durieux, veljača 2025., Zagreb

Znanstveni rad (književno-povijesna studija)
407 str.

Temeljitom analizom nemalog broja književnih i kulturnih fenomena koji egzistiraju nakon raspada Jugoslavije, a koji simbolički pamte i promišljaju zajedničku prošlost Jugoslavije te dijele probleme i izazove suvremenog kapitalizma, autorovi argumenti govore u prilog tezi o postjugoslavenskom književnom i kulturnom polju koje vrijedi istraživati i iz čijeg istraživanja možemo izlučiti važne (metodološke, društvene, ekonomske i ine) lekcije. Pritom, autor ne želi od postjugoslavenske književnosti načiniti neku novu esencijalističku kategoriju, već je artikulira kao fleksibilan koncept koji donosi analitički dobitak za suvremenu znanost o književnosti.

BORIS POSTNIKOV

Boris Postnikov rođen je 1979. u Splitu. Živi u Zagrebu. Publicist, esejist i književni kritičar. Bio je, među ostalim, glavni urednik dvotjednika „Zarez“ (2009 – 2013.) i autor emisije „Pojmovnik postjugoslavenske književnosti“ na Trećem programu Hrvatskoga radija (2013 – 2016.), a danas radi u tjedniku „Novosti“ kao urednik i autor kolumne „Neprijateljska propaganda“. Objavio zbirku književnih kritika i eseja „Postjugoslavenska književnost?“ (Sandorf, Zagreb, 2012.), zbirku medijskih kritika i komentara „Nekoliko poruka naših sponzora“ (V.B.Z, Zagreb, 2013.) i studiju „Književna republika Jugoslavija“ (Durieux, Zagreb, 2025.)

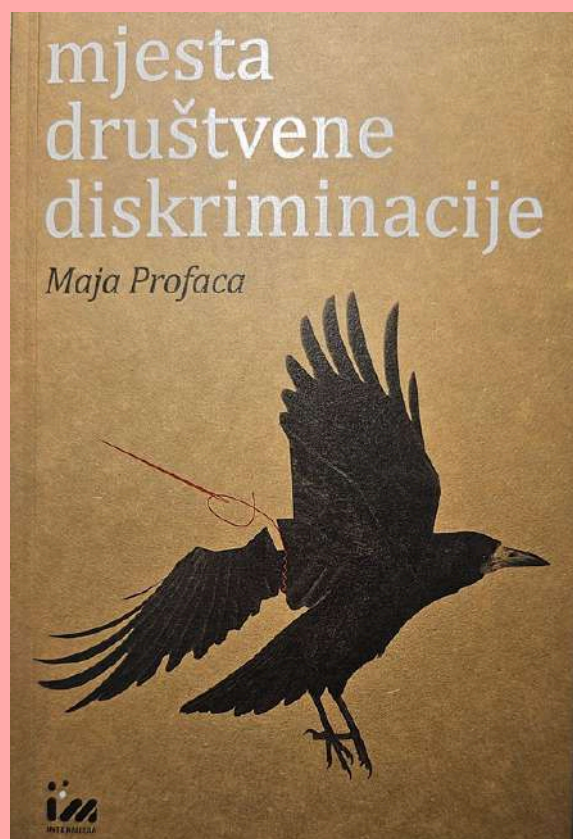
MJESTA DRUŠTVENE DISKRIMINACIJE

Meandarmedia, 2024., Zagreb

Eseji

96 str.

Knjiga “Mjesta društvene diskriminacije” na više primjera rodno uvjetovanog nasilja, ističe potrebu za analizom strukturnih i kulturno sedimentiranih diskriminacija, koje proizlaze iz predrasuda o društvenim skupinama, kao i identifikacije takvih praksi u medijima, obrazovanju, pravu, religiji i popularnoj kulturi koje, unatoč deklarativnoj ravnopravnosti, reproduciraju neravnopravnost građana. Pritom se oslanja na analize i uvide kritičke pravne i društvene teorije ali i umjetnost, kao kontekste promišljanja prava na autonomiju i samoodređenje pojedinca.

MAJA PROFACA

Maja Profaca doktorica je znanosti iz područja filozofije, teoretičarka i dugogodišnja recenzentica teorijskih knjiga HR Trećeg programa. Autorica je pet filozofskih knjiga; Subjekt, nasilje i pravo na kontingenciju (HFD, 2009.), Izmještanja (Meandarmedia, 2014.), Četiri eseja o zornom (Jesenski i Turk, 2019.), Adaptivno nesvjesno i kognicija (Sandorf, 2022.) i Mjesta društvene diskriminacije (Meandarmedia, 2024.). Sudjelovala je u nekoliko znanstveno-edukacijskih projekata na temu rodnih stereotipa u pravosuđu. Radi i kao prevoditeljica s engleskog jezika.

INDIAN SUMMER KASNO LJETO

Tiskara Pečarić i Radočaj, rujan, 2025,
Karlovac

Poezija

77 str.

“Indian Summer Kasno ljeto” nova je pjesnička knjiga pjesnikinje i filozofkinje Mojce Rapo Waite. Nova i po izričaju i konceptu. Naime, ispod tog prozračnog naslova skriva se koncept sastavljen prema bojama. Snažan kolorit koji povezuje niz pjesničkih slika, reduciran od narativizacije naizgled se pak čini kao niz pleinerovskih ploha, impresionističkih pasaža, ali to je tek prvi dojam. Naime, kako čitamo pjesme u nizu, minijaturu, tako se produbljuje niz i autorica kreće prema dubinskom, unutrašnjem, prema opisu duše i stanja, reminiscencija i refleksija .

MOJCA RAPO WAITE

Mojca Rapo Waite književnica je i gimnazijska profesorica, rođena u Karlovcu. Živjela je, između ostalog, u Zagrebu i Ljubljani. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Piše i objavljuje na hrvatskom i slovenskom jeziku. Pjesme , osvrte, kritike, stručne tekstove i prijevode sa slovenskog i engleskog jezika objavljuje u zemlji i inozemstvu kao u npr. Filozofskim istraživanjima, Metodičkim oglecima, Quorumu, Riječima, Republici, Zarezu, Kruhu i Ružama, sarajevskoj Književnoj reviji, zatim u Sloveniji u M- zinu, Literaturi, Rastu. Izbor iz njezine poezije preveden je na njemački jezik. Objavila je poetske zbirke: “Razglednica mjeseca” (1999.), “Pjesme o rijekama” (2001.), “Razglednica sunca” (2019.), “Šaptačica vodama” (2023.), “Indian Summer Kasno ljeto” (2025.). Članica je Hrvatskog društva pisaca, Hrvatskog filozofskog društva i Matice Hrvatske.

BORILIŠTE

Hena com, lipanj 2025., Zagreb

Roman

224 str.

Nora je urednica u nakladničkoj kući koja je upravo prekinula emotivno i fizički nasilnu vezu, no i dalje, u svojim četrdesetima, vuče za sobom svu tu prtljagu prošlosti. Jedne prednovogodišnje noći, koja je trebala biti samotna noć u Sarajevo, upoznat će novinara Igora. Njegovo nezadovoljstvo, defetizam i depresija, čini se, idealno će se poklopiti s koordinatama Norina životnog borilišta. I u Igorovoj kući lutaka, naime, pisanje je najbolja/jedina opcija, no je li to preduvjet emotivne dostupnosti ili se sve i dalje svodi na bijeg i objašnjenja koja dolaze prekasno? Ovo je roman o traumama, identitetima, otuđenju i životu u doba posttranzicije koji je uglavnom svirepo borilište.

MAJA RUČEVIĆ

Maja Ručević rođena je 1983. u Zagrebu gdje je diplomirala francuski jezik i književnost i hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu. Radi kao prevoditeljica s francuskog i engleskog jezika i prevela je preko trideset naslova. Autorica je romana „Je suis Jednoruki“ (Algoritam, 2016.), zbirke pjesama „Sutra ćemo praviti anđele u padu“ (HDP, 2022.) i romana „Borilište (Hena com, 2025.). Nagrađivana je za poeziju i prozu (Ratkovićeve večeri poezije, 2008. i 2009., Ulaznica, 2022., Jednominutna priča, 2025.), a tekstove je objavljivala u brojnim književnim časopisima i publikacijama u regiji i inozemstvu. Članica je Hrvatskog društva pisaca, Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i Društva hrvatskih književnih prevodilaca.

VENECIJANSKI SAT

Matica Hrvatska – Bizovac, veljača 2024.

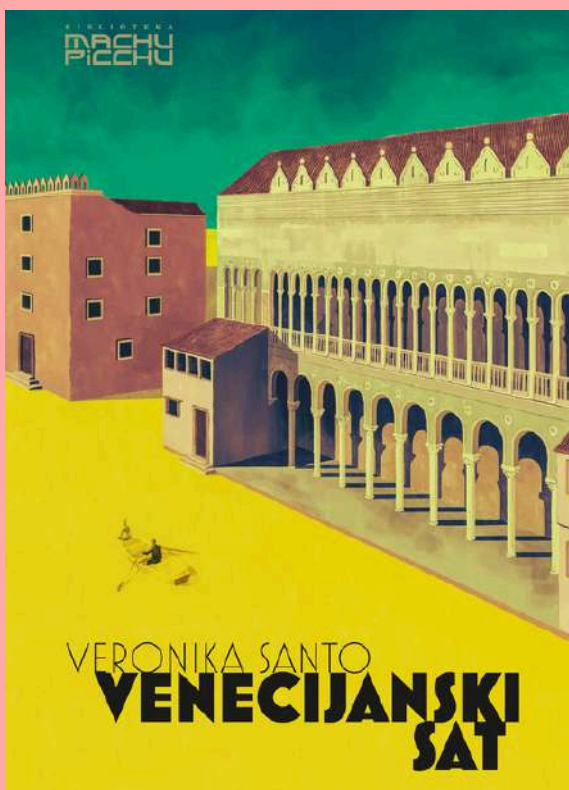
Roman

212 str.

U blizini jednog dalmatinskog otoka, Ivan ratni izbjeglica iz Bosne, nailazi na potopljenu venecijansku galiju.

Tako počinje avantura koja se nastavlja u sjenci kamenog sata izgrađenog za vrijeme osmansko-mletačkih ratova. To je i točka susreta svih onih koji bi htjeli prodrijeti u tajnu sata ili samo pobjeći od vremena u kojemu se nalaze: Mihe, djevojčice s izrazitim talentom za matematiku, profesora povijesti koji traži lijek za svoju neizlječivu bolest, kapetane venecijanske galije, njegovog mladog časnika te turskog astrologa i magičara po čijem je nacrtu sagrađen kameni sat.

Može li se uistinu pobjeći iz vremena kojemu pripadamo? I ako da, koja je cijena koju moramo platiti?

VERONIKA SANTO

Veronika Santo je do sada objavila dvije samostalne antologije priča u Hrvatskoj, jednu u Italiji, romane „Granice na vjetru“, „Jedne noći, u šumi, koraci na stazi“ i „Venecijanski sat“ u Hrvatskoj te roman „Granice na vjetru“ u Srbiji. Priče su joj uvrštene u više antologija, kako u Hrvatskoj i Srbiji, tako i u Italiji, neke od njih su nagrađivane. Priča „Duboke vode“ jedan je od pobjednika višezjezičnog književnog natječaja „La Biblioteca di Babele“ organiziranog pod pokroviteljstvom Sveučilišta u Torinu. Antologija „S/Confinati“, u kojoj autorica ima priču nastalu na bazi romana „Granice na vjetru“, objavljena je 2024. u Italiji te je finalist za „Premio Italia“ u kategoriji antologija sfa. Priče „Evici s ljubavlju“ i „Uvijek nedjeljom“ nagrađene su zagrebačkom „Sferom“, a za priču „Tri Laure dobila je nagradu Artefakt udruge 3. zmaj iz Rijeke. Priča „Vrt pramčanih figura“ pobjednik je na natječaju za kratku priču beogradskog magazina „Znak Sagite“ 2017. godine roman „Granice na vjetru“ dobio je nagradu Sfera.

ŽIVOT U TOPU KOJEG NEMA

Sandorf, kolovoz, 2025. Zagreb

Roman

164 str.

Život pripovjedača Neona obilježilo je senjsko odrastanje s djedom PTSP-ovcem iz Drugog svjetskog rata koji iščekuje vanzemaljce, bakom koja je glas razuma iako brine da će maštovitom unuku eksplodirati mozak i psom Sokolom. Nasuprot pomalo bizarnoj obitelji probleme protagonistu stvaraju institucije poput škole i vojske, a rat je malo kome pomogao. Ali nadareni Neon uvijek može gurnuti prst u glavu i oputovati daleko, putom uskoka, strip junaka ili Castanedinog Don Juana. Čak i kada se skrasi s obitelji u kozmopolitskom Berlinu. Nekad tužan, češće komičan u sudaru sa zbiljom, s naturalističkim elementima i psihodeličnim izbojima, najčešće jednostavno dirljiv, ovaj roman je priča o djetinjstvu, o ljubavi i emigraciji, s epizodama Apokalipse sada za sirotinju i pokojim istinskim kukavičkim i herojskim činom.

NENAD STIPANIĆ

Nenad Stipanić rođen je 1973. u Senju, veći dio života proveo u Zagrebu. Piše prozu, radiodrame, TV scenarije, novinske feljtone. Objavljivao u periodici, na internetskim portalima i radiju, u zemlji i inozemstvu. Nagrađivan i uvršten u domaće i strane preglede i antologije književnosti. S Vladom Bulićem napisao je scenarije za prvu i drugu sezonu kriminalističke dramske serije “Mamutica”. Objavljene su mu zbirke priča “Sprinter u labirintu” (Naklada MD 2005.) i “Odlično je baviti se kriminalom” (Algoritam 2008.), romani “Izbacivači Majke Božje” (Algoritam 2012.), “Stvarno je odlično baviti se kriminalom” (24 sata 2015.), “Bogovi neona” (Sandorf 2019.) i “Život u topu kojeg nema” (Sandorf 2025.) Za roman “Stvarno je odlično baviti se kriminalom” dobio je nagradu Balkan Noir. Trenutno živi u Berlinu s obitelji.

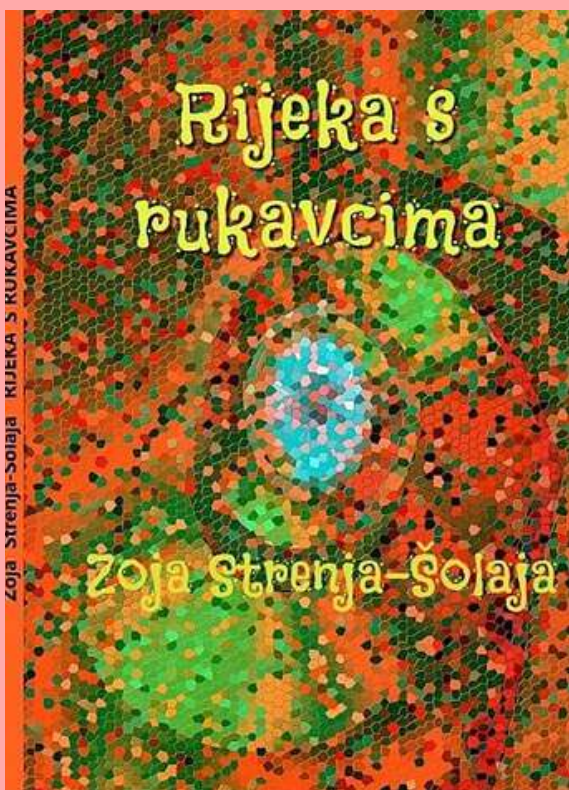
RIJEKA S RUKAVCIMA

Shura Publikacije, svibanj 2025., Opatija

Roman

183 str.

Četvrti roman za odrasle Zoje Strenje-Šolaja bavi se, kao glavnom temom, odnosima muškarca i žene. Unutar tog temeljnog strukturnog okvira otvaraju se i egzistencijalističke teme: krhkost ljudskog bića, otuđenje, problemi identiteta, usamljenosti, traganja za smislom. Pred nama se otvara svijet ljubavi kao takve, sa svim što se uz nju može vezati. Tu su prije svega eros i thanatos, ali i brojni sitniji životni motivi: o preprekama, o krivim izborima, o nevjeri, o nasilju, o želji za osvetom, o empatiji, o neljubavi, o pristajanju, o pobuni, o slobodi, o zaboravu, o nezaboravu... U pozadini glavne teme diskretno se otkrivaju i društveni problemi i pitanja vezana uz našu recentnu povijest.

ZOJA STRENJA ŠOLAJA

Zoja Strenja-Šolaja rođena je u Zadru 1947-e, a od 2009-e živi u Rijeci. U rodnom gradu diplomirala je na Filozofskom fakultetu i radni vijek provela je kao srednjoškolska profesorica književnosti. Uz rad je magistrirala, temom Korelacije nastave književnosti i slikarstva, što će znatno utjecati i na njeno pisanje. Autorica je četiri romana za odrasle i dvije knjige za djecu. Članica je HDP-a.

SOBA ZA DJEVOJČICE

Fraktura, travanj 2024., Zagreb

Roman

144 str.

Soba za djevojčice roman je o današnjim djevojkama i ženama, o svijetu u kojem se sve sazna, a u kojem nitko nema empatiju. Roman o hrabroj djevojci i profesorici koja je spremna učiniti ama baš sve za svoje učenice. Korana Svilar, i sama gimnazijska profesorica, pokazuje lice i naličje današnje generacije mladih, njihovu hrabrost i strahove iza pametnih telefona, no jednako tako i ustrajnost žene koja nije majka. Soba za djevojčice strašan je roman o manipulacijama na koje smo spremni da bismo došli do svoga cilja, o mladima koji odrastaju u suvremenom nesigurnom svijetu te suočavanju s težinom vlastitih odluka kakve god one bile.

KORANA SVILAR

Korana Svilar (Serdarević) književnica je i gimnazijska profesorica rođena 1982. godine u Zadru. Diplomirala je kroatistiku i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Za svoje kratke priče osvojila je niz nagrada i priznanja, a okupljene su u zbirkama „Nema se što učiniti“ (2015.) i „Gušterov rep“ (2022.). Pojedine kratke priče prevedene su na mnoge jezike.

Godine 2017. godine u izdanju Frakture objavljuje roman „Eksperiment Irene Tot“, a 2024. prvi put pod prezimenom Svilar roman "Soba za djevojčice".

Jedna je od autora integriranih udžbenika Hrvatski jezik za gimnazije, a radi i kao književna urednica i prevoditeljica s engleskog jezika. Sudjeluje u mnogim projektima kojima je cilj poticanje čitanja te je aktivna kao kulturna djelatnica.

BABIĆI

Petrine knjige, listopad 2024., Zagreb

Roman

176 str.

Roman "Babići" Hrvoja Šalkovića uzbudljiva je, emotivna i pitko napisana priča u kojoj Ivan Babić, zagrebački momak produžene mladosti i neporeciva šarma, pripovijeda o vlastitom odrastanju i sazrijevanju, ali i o povijesti svoje obitelji, povijesti u srcu koje leži velika tragedija i nenadoknadir gubitak. U ovom svojevrsnom bildungsromanu s elementima sage, Šalkovićeve junaka zatičemo na raznim mjestima kugle zemaljske. Ta su mjesta naoko nespojiva, ali su u tkivo romana uvezena upravo njegovom životnom pričom. Pisan brzim potezima kistom, jednostavnim, ali pomnim stilom, neposrednom emocijom, s velikim osjećajem za čovjeka – za čudesna za koja je sposoban, ali i za neminovna životna posrtanja – "Babići" su roman koji se čita u dahu i koji se ne ispušta iz ruku.

HRVOJE ŠALKOVIĆ

Hrvoje Šalković hrvatski je pisac rođen u Zagrebu. Pisanjem se bavi od 2002., a od tada je objavio devet romana, dvije zbirke kratkih priča i jednu zbirku putopisa. Član je Hrvatskog društva pisaca, dobitnik VBZ-ove književne nagrade za najbolji neobjavljeni roman 2006., te nagrade biblioteke Balkan Noir za najbolji krimić 2014. godine. Kada ne putuje, živi i radi u Zagrebu.

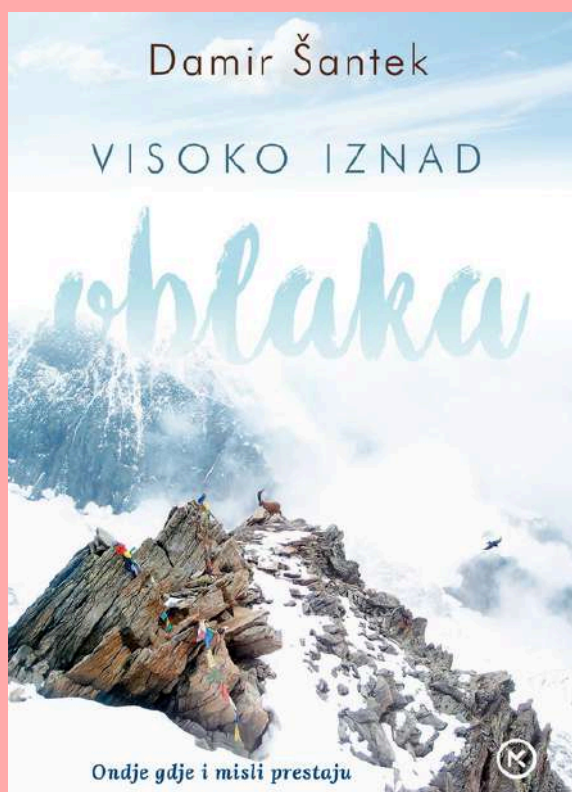
VISOKO IZNAD OBLAKA

Mozaik knjiga, 2024., Zagreb

Putopis

372 str.

Nakon onih čarobnih mjesta na Zemlji gdje misli nestaju i onih duboko ispod površine, trilogija uzbudljivih putopisa završava visoko iznad oblaka. Ova vas knjiga - vrlo zanimljivim pričama i čudesnim fotografijama, koje ponekad govore i više od riječi - vodi kroz čak 32 lokaliteta diljem našeg planeta. Upravo takvi predjeli, skriveni visoko iznad oblaka i često dostupni samo onima s mnogo avanturističnog duha, kriju neslućene ljepote u kojima uživaju samo rijetki. Jedan je od njih Damir Šantek, autor tekstova i fotografija u ovoj knjizi, strastveni planinar i putopisac iz Zagreba. Provjerite stoga što se autora najviše dojmilo u udaljenim zemljama.

DAMIR ŠANTEK

Damir Šantek rođen je 1965. godine u Zagrebu. Diplomirao je na Fakultetu strojarstva i brodogradnje, a stručne i znanstvene članke objavljivao je u Strojarsstvu, Polimerima, PC Chipu, EGE, infoTRENDU, WIN INI i Gospodarskom listu. Pjevao je u brojnim rock-sastavima, uključujući Grafite, Projekt Trnsko i Gloria II s kojom je kao autor tekstova i pjevač izdao EP 1987. godine. Stripove je objavljivao u Studentskom listu, Fanzinu i Madcapu, a pjesme i kratke priče u Valu, RIVAL-u, Rukopisima, Fanzinu i Četvrtom oktobru. Kao novinar pisao je za Oko (novine za kulturu), Heroinu (rock-magazin), Zapad (dnevne novine) i Svijet. Putopise i danas objavljuje u časopisima Hrvatski planinar, Scubalife, Outdoors, Planinski vestnik i Hrvatske vode. Objavio je "Gdje misli nestaju", Mozaik knjiga, Zagreb, 2022; (drugo izdanje) Mozaik knjiga, Zagreb, 2023 i "Ispod površine", Indux Media, Zagreb, 2023.

MILA UČI RONITI

Mozaik knjiga, 2025., Zagreb

Slikovnica

40 str.

U proljeće ove godine, tek pred samu ljetnu sezonu kao priprema uz kupovanje maski, peraja i disalica za djecu stigla je i jedna posebna “ronilačka” slikovnica. U njoj se prvi puta na hrvatskom jeziku djeci kroz tekstove i ilustracije prikazuje sve ono što bi djeca trebala znati o ronjenju i s čime ili s kime bi se mogli susresti ispod morske površine. U ovoj dražesnoj slikovnici pratimo znatiželjnu djevojčicu Milu, koja, nakon posjeta muzeju i razgovora s djedom, odlučuje zaroniti ispod morske površine i otkriti što se ondje krije. Mila kreće na tečaj ronjenja i upoznaje se s ronilačkom opremom. Navlači ronilačko odijelo i upušta se u duboku, plavu pustolovinu, u kojoj upoznaje raznobojne zvjezdače, rakove šarene koralje, morske medvjedice, kornjače i mnoga druga zanimljiva bića.

DAMIR ŠANTEK

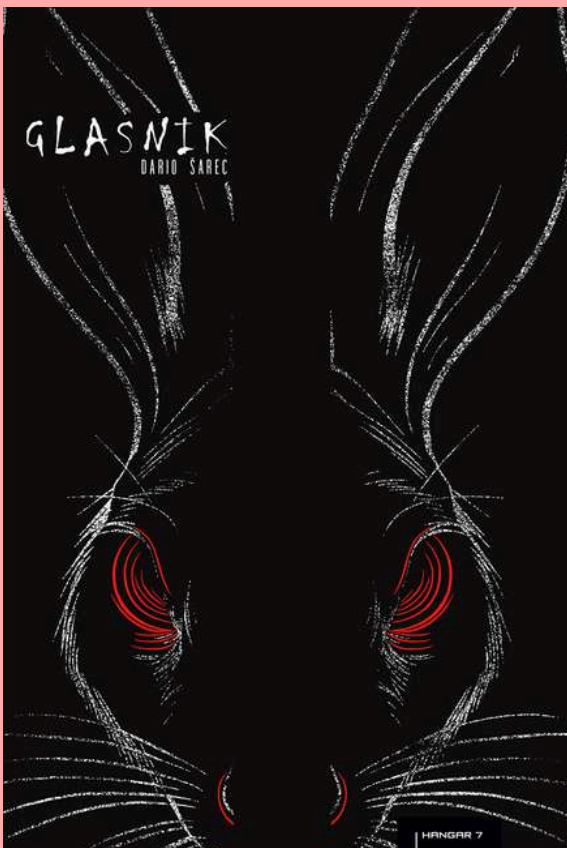
GLASNIK

Hangar 7, studeni 2024., Zagreb

Roman

212 str.

Jedne mirne večeri, u lokalnom dućanu dogodilo se umorstvo. Smrt mladog profesora Benjamina Merza naočigled je djelovala sasvim slučajno, no... Kako će detektiv David Tomas raditi na slučaju, tako će tragovi postajati sve zamršeniji, ispreplićući njegovu sudbinu s onom lokalnog dječaka Gabrijela i pisca Jana Majeuskog. Da stvar bude gora, David se bori s krizom identiteta uslijed traumatičnog događaja koji mu je obilježio život, a činjenice o umorstvu i krajnje neobični događaji sve više ukazuju na krivicu jednog čovjeka... Nadnaravni horor roman Glasnik, u najboljoj maniri jednog Stephena Kinga, Joea Hilla ili Deana Koontza, čitatelja vodi u samo središte osobne tame, onu zečju rupu koja je dublja i mračnija nego što sami sebi želimo priznati.

DARIO ŠAREC

Dario Šarec suosnivač je udruge za promicanje književnosti Eventualizam koju su činili pisci okupljeni oko ideje buđenja hrvatske književne scene, a jedan od pokazatelja njihovih stremljenja je i 2006. godine objavljena zbirka kratkih priča, “Nagni se kroz prozor”. Osim te knjige, objavio je romane “Ljubav na lomači” (2009.), “Na putu za Neverland” (2013.), “Totentanz” (2017.), “Glasnik” (2024.) te “Razdvajanje” (2025).

RAZDVAJANJE

Hangar 7, prosinac 2024., Zagreb

Roman

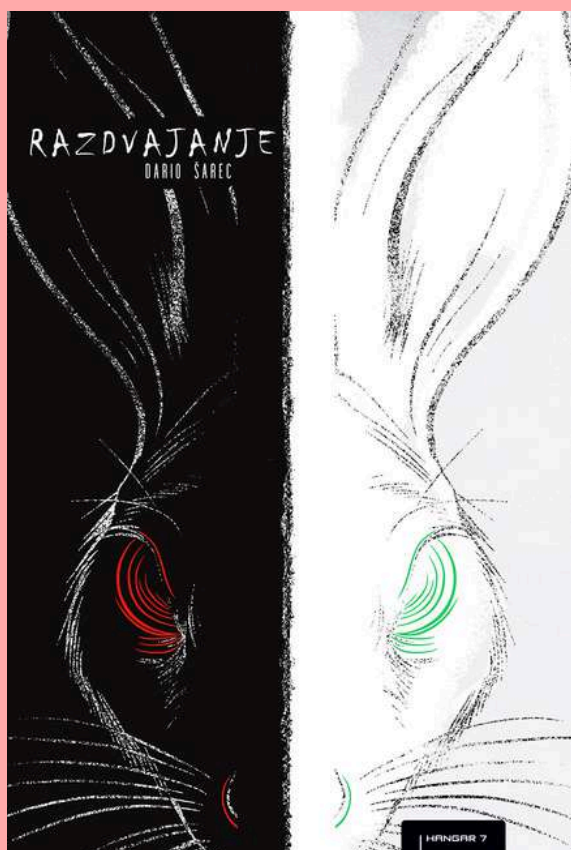
176 str.

Nakon "Glasnika", drugi dio zečjeg triptiha, odnosno njegov prednastavak, donosi priču o Magdi Rusicky-Glotz za koju trenutno postoji samo sadašnjost svakodnevne borbe za zdrav razum i prisutnost. Željna novog početka nakon niza tragedija, Magda se javi na intrigantan oglas za posao.

S vremenom počinje otkrivati da njezin poslodavac iza crnih očiju i snježno bijele kose krije cijeli niz tajni koje možda imaju veze sa smrću njezine obitelji. Istina je nadohvat Magdine ruke i život u trenutku više nije dovoljan, Magdin um zahtijeva odgovore, a predah se ne nazire ni u snu.

Što učiniti kada počinješ sumnjati u sve ono što je činilo čvrste zidove tvoje svakodnevice, kako se oduprijeti ludilu kad se cijeli tvoj identitet satkan kroz tvoje bližnje uruši...

DARIO ŠAREC

IZA SRCA, GRAD KUPINA

MeandarMedia, listopad 2024., Zagreb

Poezija

105 str.

Pjesnički rukopis “Iza srca, grad kupina” geografsko je i simboličko putovanje urbanim i ruralnim prostorima, putovanje kroz koje se potražuju nove mogućnosti identiteta i svijesti, ljubavi i ženske slobode. Riječ je o zbirci u kojoj grad postaje sugovornik, prostor čije ulice, parkovi i haustori postaju mjesta susreta (sa samim sobom). Zbirka sadrži tri povezana ciklusa, koja najavljuju ili zaokružuju lirske crtice u kojima dolazi do prelaženja granica, do probijanja nevidljivih membrana nakon kojih slijede tihe, suptilne promjene u biću. Boje i zvukovi grada i prirode, kao i tišine samotnosti te kontemplacije postaju punktovi iz kojih izviru mnogobrojne nijanse osjećajnosti ove poezije.

KRISTINA ŠPIRANEC

Kristina Špiranec (Zabok, 1987.) pjesnikinja je, književna kritičarka i lektorica iz Bedekovčine. Magistrirala je hrvatski jezik i književnost te komparativnu književnost. 2012. godine sudjelovala je u projektu CriticizeThis! u sklopu kojega na mnogim internetskim stranicama objavljuje niz književnih kritika o suvremenim djelima autora iz regije. Nastavlja pisati književne kritike za književni portal “Booksa” te časopise “Tema”, “Agon”, “Književna republika”, “Poezija” i “Hrvatsko zagorje”. Dosad je objavila dvije zbirke pjesama, “Dok me ne razbiješ” (Štajergraf, 2015.) i “Iza srca, grad kupina” (MeandarMedia, 2024.) te knjigu kritika “O nužnosti poezije. Izabrana kritička čitanja” (Hrvatsko društvo pisaca, 2024.).

KRISTINA
ŠPIRANEC
Iza srca,
grad kupina

O NUŽNOSTI POEZIJE. IZABRANA KRITIČKA ČITANJA

Hrvatsko društvo pisaca, studeni 2024., Zagreb
Književna kritika
197 str.

Alternativni naslov nove knjige Kristine Špiranec, na jedno mjesto prikupljenoga književnokritičkog rada u posljednjih dvanaestak godina, mogao bi glasiti i „Koliko je važna poezija, toliko je važna i kritika pjesničkih zbirki“. Naime, sustavno praćenje knjiga pjesama sve više postaje iznimka, a ne pravilo pa ovakvi rukopisi postaju pravo blago, stranice iz kojih se mogu „napajati“ i pisci, i studenti, i drugi kritičari – posebice, možda, oni na samome početku kritičarskoga zanata, jer ovi su tekstovi ispisani upravo za „učenje“, primanje znanja o valorizaciji, usustavljanju, kontekstualizaciji „književnoga materijala“. U knjizi O nužnosti poezije analiziraju se pjesničke zbirke i knjige o poeziji već etabliranih pjesnika, a može pronaći i jedna posve osobna, ali i objektivna slika hrvatske i regionalne poezije od 2012. do 2024. godine.

KRISTINA ŠPIRANEC

SELFIE

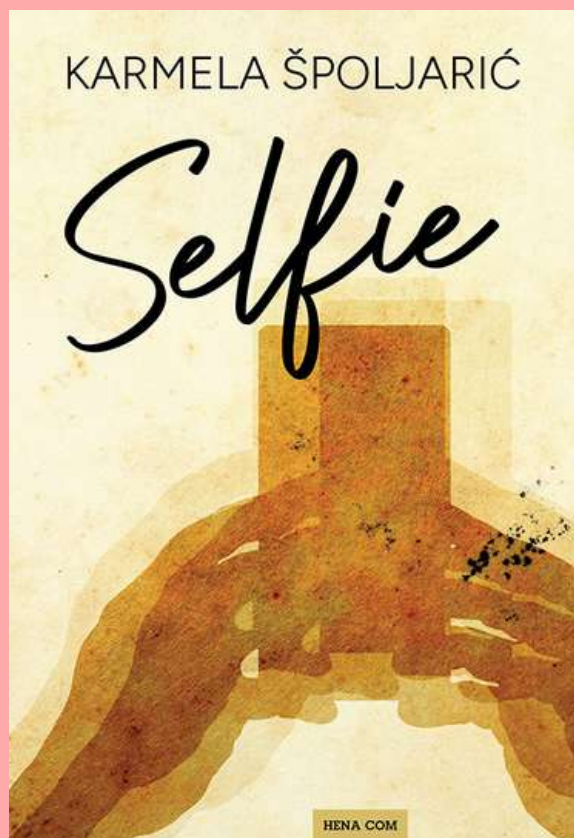
HENA COM, veljača, 2025., Zagreb

Zbirka priča

136 str.

Zbirka priča "Selfie" Karmele Špoljarić istražuje fenomen autoportreta kao simboličkog zrcala suvremenog društva, razotkrivajući sudbine likova skrivenih iza blistavih kadrova. Nastojeći projicirati vlastite idealizirane slike, likovi se suočavaju s dubokim nesigurnostima, prazninama i pukotinama autentičnosti. Iza privida savršenstva skriva se surova svakodnevnica, a napetost između žuđenog i stvarnog tjera čitatelja na promišljanje o vjerodostojnosti imidža koji plasiramo u virtualni prostor.

Minimalizam, asocijativnost i simbolika prepoznatljiva su obilježja autoričina stila. U ovoj zbirci autorica nam nudi stilski vrlo promišljen i duboko refleksivan pogled na univerzalne ljudske dileme: gdje završava intimno, a započinje izloženost javnome, te koliko smo spremni mijenjati sebe kako bismo zadovoljili društvena očekivanja i postigli privid sreće.

KARMELA ŠPOLJARIĆ

Karmela Špoljarić rođena je u Zagrebu. Diplomirala je kroatistiku i južnoslavenske filologije te magistrirala na poslijediplomskom znanstvenom studiju književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Piše prozne i dramske tekstove. Dobitnica je nagrade Ministarstva kulture „Marin Držić“ za dramski tekst Nula kuna po minuti te nagrade DHK-a „Slavić“ za najbolji roman prvijenac. Objavila je zbirke priča "Pazi što ćeš poželjeti", "Ringišpil" i "Selfie" te romane "Nije ovo Twin Peaks", "Major Tom", "Rašomon" i "Ulica jorgovana".

Uz pisanje vodi i razvija svoje autorske radionice kreativnog pisanja. Živi i radi u Zagrebu i na Krku.

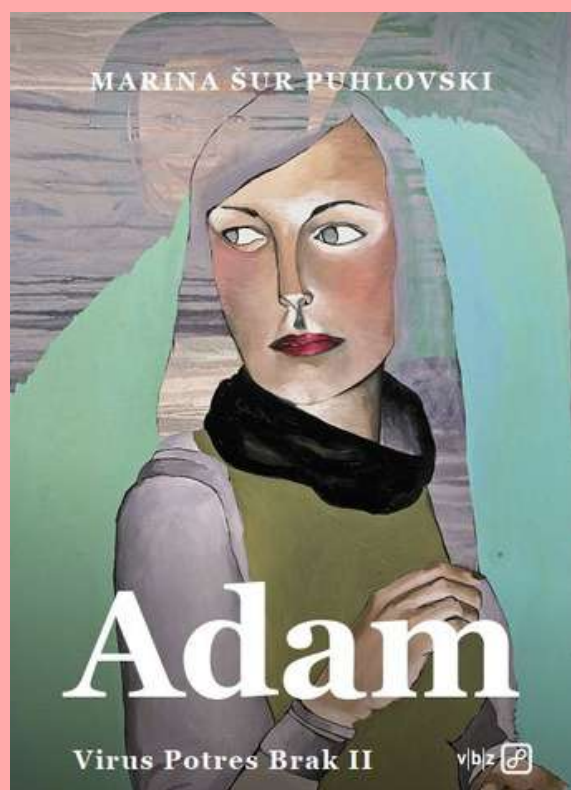
ADAM

V.B.Z., ožujak 2025., Zagreb

Roman

396 str.

Nakon što smo u prvom dijelu trilogije "Virus, potres, brak" pratili kako se razvijao odnos pripovjedačice Sofije Kralj sa suprugom Maksom, U središtu drugog sveska je Adam, Sofijin prijatelj s fakulteta. Autorica detaljno opisuje kako dugogodišnji prijatelj postaje ljubavnik, ali i ključni intelektualni suputnik, partner s kojim Sofija strastveno iz dana u dan tranšira sve stranputice svijeta, kao i njihov međusobni odnos. Knjiga počinje njihovim prvim susretima na Filozofskom fakultetu krajem šezdesetih, no većinom se zbiva između 1986. i 1991., u doba raspada Jugoslavije (s rastućom inflacijom, usponom Miloševića, intenzivnim osjećajem građanstva da je rat neminovan i nevjerovanjem da je moguć), a završava napadom JNA na Sloveniju 1991. godine.

MARINA ŠUR PUHLOVSKI

Marina Šur Puhlovski rođena je u Zagrebu (1948.), gdje je završila gimnaziju, te komparativnu književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu.

Objavila je devet romana, šest zbirki priča, dvije zbirke pjesama, dva putopisa, dvije knjige eseja, dvije knjige dnevnčkih proza.

Dobitnica je više nagrada za kratke priče, nagrade Zvane Črnja“, za najbolju knjigu eseja (2015., „Književnost me iznevjerila“), i nagrade V.B.Z.a za najbolji neobjavljeni roman (2018., „Divljakuša“).

Članica je DHK, HDP-a i PEN-a.

Živi i radi u Zagrebu.

TRI DALJINE

Profil, rujan 2025., Zagreb

Knjiga putopisa

144 str.

Putopisna knjiga Dinka Telećana sadrži tri teksta koja je autor zabilježio na svojim putovanjima Vijetnamom, Argentinom i Marokom od siječnja 2020. do svibnja 2024. godine. Osim što je istančanim okom za detalje autor bilježio susrete, događaje, mirise i boje s putovanja – od vijetnamskih gradića i guste prašume preko patagonijskog kraja svijeta do doživljaja impresivnog saharskog nebeskog svoda – tu i tamo osvrnuo bi se na osobnu povijest ili pak aktualni događaj na drugome kraju svijeta. U crticama se dohvatio i jezika te prošlosti mjesta na kojima je boravio, a tekstom zavone i stihovi omiljenih mu pjesnika. Osobito je tankočutno ispisao stranice o očevoj ljubavi koja se nije ostvarila. Da jest, između ostaloga, ove knjige ne bi bilo.

DINKO TELEĆAN

Dinko Telećan rođen je 1974. u Zagrebu, gdje je na Filozofskom fakultetu potkraj prošlog stoljeća diplomirao filozofiju i anglistiku. Na istom fakultetu studirao je i sinologiju. Objavio je sedam zbirki pjesama (posljednja je Knjiga posjeta iz 2023.), dvije knjige eseja, dvije putopisne knjige (Lotos, prah i mak iz 2008. te Azijska suita iz 2015.) i jedan roman. Dosad mu je objavljeno stotinjak oknjiženih prijevoda s nekoliko jezika. Sudjelovao na brojnim književnim festivalima i boravio na mnogim spisateljskim rezidencijama u Aziji i Evropi. Dopalo ga je i par nagrada za pisanje i prevođenje. Samostalni je umjetnik i počasni konzul Republike Užupis u Zagrebu.

PAPIR TVOJE KOŽE

HENA COM, studeni 2024., Zagreb

Roman

248 str.

“Papir tvoje kože” čita se polako i pažljivo, njegova unutarnja napetost čitatelja nagoni da otkriva što se doista dogodilo, tko tu govori, a tko piše. Tekst postaje prostor za ono što se pokušalo zaboraviti, ali ostaje pitanje može li sjećanje na tuđi život zaštititi od trauma vlastitog. Slojevitost i kolažiranje, intertekstualnost i citatnost, zametanje tragova u vremenu, prostoru i jeziku, herbarij i u njemu taj papir njene/tvoje kože, uzrokuju nešto poput kemijske reakcije, a ona bi mogla iznjedrili treću perspektivu jer, da, dovoljno je cvjetati papirnatost.“

LORA TOMAŠ

Lora Tomaš (rođ. 1981.) magistrirala je indologiju i anglistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a na Srednjoeuropskom sveučilištu u Budimpešti (CEU-u) rodne studije. Suuredila je i suprevela dvije antologije suvremene indijske kratke proze i poezije – Popodnevni pljuskovci: izbor iz suvremenog indijskog ženskog pisanja (V.B.Z., 2011.) i Lotosi od neona: indijski autori o gradovima i drugim ljubavima (Studio TiM& Udruga Lotos, 2017.). Za roman prvijenac “Slani mrak” (Henacom, 2020.) dobila je nagradu „Slavić” Društva hrvatskih književnika. “Papir tvoje kože” (Hena com, 2024.) njezin je drugi roman. Nekoliko je godina provela u južnoj Aziji pišući reportaže i književnu kritiku za tamošnje publikacije.

SOBA OD PAPIRA

MeandarMedia, svibanj 2025., Zagreb

Poezija

68 str.

Poezija Nade Topić ne koketira, ne ulaguje se, ona svjedoči Jezik, ponajprije, i začudne sklopove koji nastaju iz krajnje jednostavnog rukovanja jezičnim materijalom. Njezine pjesme kao da stoje na razmeđi svjetova, ovog koji poznamo (jer su ipak realistične), i nekog nepoznatog, koji nastaje kombiniranjem tih realitetnih fragmenata. Pjesma kao da skuplja naplavine, kao da lovi ribe-riječi, kao da ne zna za drugi osim tog najsamozatajnijeg puta kreacije. Minimaliziranje udjela „kreatora“ možda je također neki oblik poštenja, skromnosti, pa i poništavanja jake autorske svijesti, koja se na trenutke svodi na majstora kolaža. Ukupno, u pjesništvu Nade Topić prevladava dojam stalnog čuđenja nad fantastičnom stvarnošću, čije izlomljene djeliće samo treba postaviti na papir ili na ekran i ta razasuta stvarnost – osakaćena i obogaćena ujedno – postaje umjetničko djelo.

NADA TOPIĆ Soba od papira

NADA TOPIĆ

Nada Topić rođena je 1977. u Splitu. Završila je studij hrvatskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Zadru. Na zadarskom sveučilištu je doktorirala u području informacijskih i komunikacijskih znanosti. Autorica je više stručnih i znanstvenih radova iz područja knjižničarstva, povijesti knjige i čitanja te desetak knjiga poezije i proze. Pojedine pjesme i priče su joj prevedene na engleski, njemački, poljski, rumunjski, bugarski, španjolski i grčki jezik. Sudjelovala je na brojnim domaćim i međunarodnim književnim festivalima. Voditeljica je čitateljskog kluba Kult(na) ura koji djeluje pri Gradskoj knjižnici Solin te pjesničke tribine Poezija na katu pri Gradskoj knjižnici Marka Marulića u Splitu.

SIGURNA KUĆA

Fraktura, travanj 2024., Zagreb

Roman

208 str.

Žena je ubila muža, nasmrt ga je ubola nožem, bilo je to ubojstvo na mah. Ni susjedi ni obitelj ne mogu vjerovati da je to bila u stanju učiniti jer, bez obzira na povremene svađe, oni su bili sasvim normalan par. Kako to da je Lada Lončar – nježna žena, majka djevojčice – ubila supruga, uglednog sveučilišnoga profesora? Sada na odsluženju kazne u ženskoj kaznionici, okružena najrazličitijim prijestupnicama, može promišljati o tome što je dovelo do toga da odustane od šminke, kako je ostala bez prijateljica i zašto se odrekla karijere. Kako je postala supruga zatvorena u četiri zida svoga stana jednako kao sada u zatvoru? Tko je bio njezin muž, osoba koju su obožavali njezina majka i svi ostali, tko je stvarno bio taj mister savršeni?

MARINA VUJČIĆ

Marina Vujčić istaknuta je spisateljica, dramatičarka i književna urednica. Od 2010., kad se pojavila na književnoj sceni, objavila je osam romana, knjige dnevničkih zapisa “Stolareva kći” i “365 rečenica” te knjigu drama “Umri ženski”.

Dobitnica je V.B.Z. nagrade za najbolji neobjavljeni roman za roman “Susjed”, te višestruka dobitnica Nagrade Marin Držić za drame.

365 REČENICA

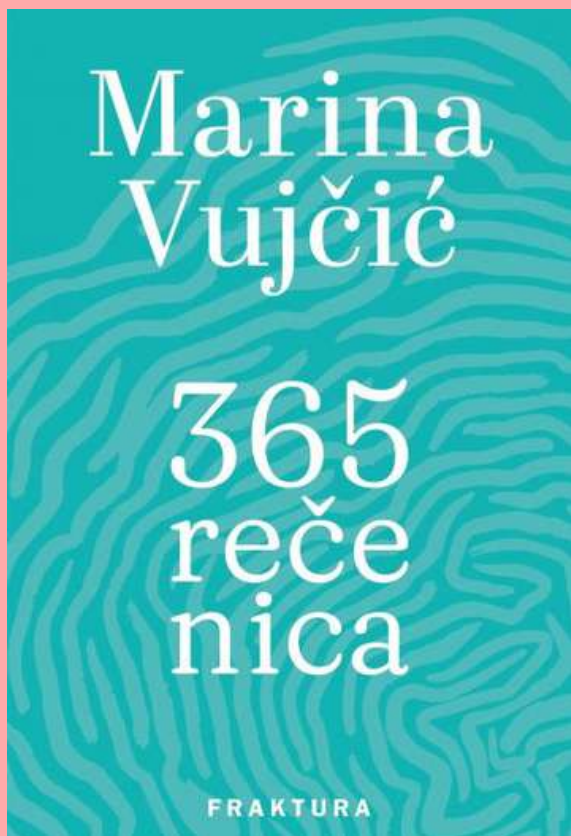
Fraktura, studeni 2024., Zagreb

Dnevnički zapisi

376 str.

“365 rečenica” je knjiga dnevničkih zapisa od jedne rečenice. Autorica je u jednoj godini svaki dan zapisivala samo jednu dnevničku rečenicu, ni manje ni više od toga.

MARINA VUJČIĆ

PITANJE ANATOMIJE

Fraktura, rujan 2024., Zagreb

Roman

224 str.

*reizdanje romana prvotno objavljenog u Hena comu 2017.)

Marina Vujčić u “Pitanju anatomije” ispisuje tužno-sretnu priču o ljubavi i prijateljstvu dvoje tako različitih, a tako duboko sličnih osamljenika. Veronika Vinter i Florijan Bauer – oboje kao i većina nas – prvo moraju shvatiti i prevladati sami sebe, izboriti se protiv onoga ja koji su sagradili da bi se sačuvali od vanjskoga svijeta, od napasnika, od okrutne i nemilosrdne okoline, da bi zasjali u punini svoje dobrote, plemenitosti, ljubavi. Marina Vujčić u “Pitanju anatomije” ispisala je neviđeno toplu ljudsku priču, s puno duhovitosti i humora, s posvetom umjetnosti i čitanju, s velikom nadom da je bolji ja svakoga od nas moguć i ostvariv ako se otvorimo prema drugima i krenemo malim koracima ostvarivati svoje i najobičnije snove.

MARINA VUJČIĆ

A ONDA JE BOŽO KRENUO ISPOČETKA

Fraktura, rujan 2025., Zagreb

Roman

192 str.

(*reizdanje romana prvotno objavljenog u Hena comu 2014.)

Božo je oduvijek bio uzoran momak, završio je filozofiju u Zagrebu iako su roditelji željeli da nastavi obiteljski posao. Oženio se organiziranom, marljivom knjižničarkom Klarom odmah nakon studija te radi kao urednik lokalnog glasila, posao koji je dobio preko veze. Ali kada dobije nasljedstvo, Božo odluči da mu je dosta takvoga života, svakodnevnne rutine kojom je nekada upravljala majka, a sada supruga, te da je vrijeme da se posveti sebi. Umjesto da ode kupiti cigarete, on sjedne na vlak, bez prtljage, i zaputi se iz Splita u Zagreb, gdje će u anonimnosti započeti život iznova, bez sumnje bolji i ispunjeniji, s manje briga i s više vlastite muške slobode.

MARINA VUJČIĆ

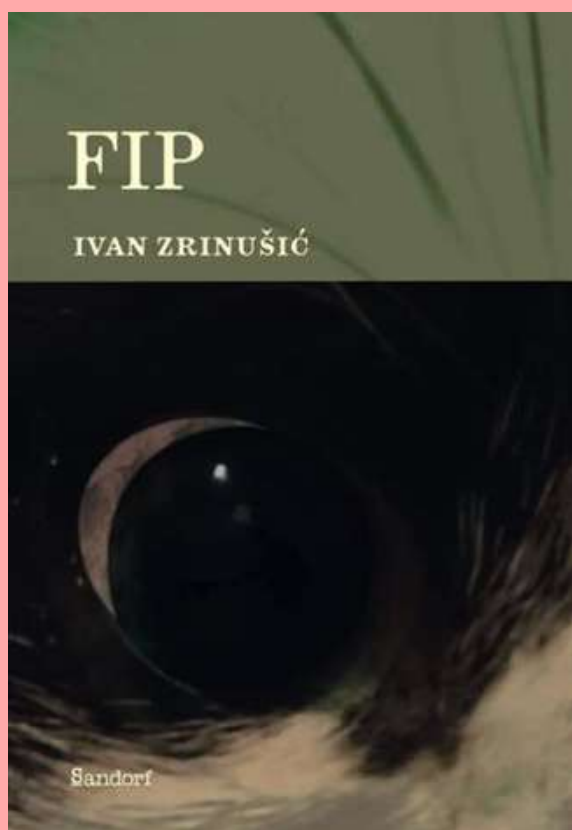
FIP

Sandorf, listopad 2024., Zagreb

Roman

218 str.

Ono što je bitno u ovome romanu jest liječenje. Liječenje drugoga, posredno i sebe. To je i roman o ljubavi koja se aktivira slučajno i nema smisao društvene perspektive, nigdje drugdje osim u širokom prostoru osjećaja putem kojih se izlazi iz sebe. Protagonist ovoga romana vraća se iz inozemstva, zasićen digitalnim svijetom i biznisom kojim se uspješno bavio, upropašten uglavnom po svojoj autodestruktivnoj volji, vraća se u Panoniju, groblje takvih junaka od romantičnog realizma do balaševićevskih boema, svih tih nositelja ćeifa i muške stigme, no tu se on, Zrинуšićev junak – u povratku – nekako okreće. Slučajno, jer krene brinuti za životinju iz svog okoliša. Slučajno ili ne, on postaje sasvim drugačiji junak.

IVAN ZRINUŠIĆ

Ivan Zrинуšić rođen je 1981. g. u Osijeku. Prve zbirke pjesama tiskao mu je nezavisni izdavač Zdenko Franjić. Eseje, kratke priče i pjesme redovno objavljuje u časopisu “Nemo” od njegova pokretanja 2020. g., a od 2023. g. glavni je urednik tog časopisa. Nagrađivan za kratke priče (Festival europske kratke priče, 2017.; Artest, 2018.; Književni krug Karlovac, 2020.; Narodna knjižnica Vrbovec, 2023. g.). U Sandorfu je objavio romane “Ljepše izdaleka” (2021.) i “FIP” (2024.).

NOVA HRVATSKA POEZIJA

Biakova, 2024., Zagreb

Ogledi

113 str.

U "Vijencu", književnom listu za umjetnost, kulturu i znanost Matice hrvatske Darija Žilić kontinuirano objavljuje osvrte o produkciji suvremenog hrvatskog pjesništva. Knjiga "Nova hrvatska poezija" obuhvaća tekstove koji su objavljeni u razdoblju od 2018. do 2024. godine. Prikazi su poredani po kronološkom slijedu objavljivanja u časopisu. Poezija je dio književnosti koja riječima izgrađuje tj. stvara umjetničko djelo te jezikom prenosi izvanjezičnu zbilju, sve manifestacije života, sve odnose i emocije. Upravo u poeziji iz knjige prikaza "Nova hrvatska poezija" Darije Žilić, može se iščitati sukus senzibiliteta današnjeg čovjeka i društva, kao i refleksije o suvremenoj poeziji.

DARIJA ŽILIC

Darija Žilić rođena 1972. u Zagrebu. Diplomirala povijest i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Autorica 23 knjiga proze, poezije, eseja, kritika, intervjua. Dobitnica nagrade Julije Benešić za najbolju knjigu eseja za knjigu "Muza izvan geta", nagrade Kiklop za najbolju knjigu poezije za knjigu "Pleši, Modesty, pleši", te nagrade Orpheus u Bugarskoj, za poeziju. Članica HDP-a, HZSU-a, Slavske akademije i Hrvatskog PEN centra.

ČAROBNICA RIJEČI: ILUSTRIRANA BIOGRAFIJA VESNE PARUN

Opus gradna j.d.o.o., 2024., Zagreb

Ilustrirana biografija

36 str.

Vesna Parun, začarana čarobnica riječi, najistaknutija hrvatska pjesnikinja dvadesetog stoljeća, rođena je 10. 4. 1922. na otoku Zlarinu. Svoju je svoju prvu pjesmu "Pramaljeće" napisala s dvanaest godina. Već prvom zbirkom pjesama Zora i vihori, uzburkala je duhove ideologije, ta knjiga predstavlja prekretnicu u hrvatskoj modernoj poeziji. Vesna Parun objavila je velik broj pjesničkih, proznih, publicističkih, dramskih i knjiga za djecu, prevodila je s više jezika i bila je prva slobodna umjetnica koja je živjela od književnog rada. Ova knjiga donosi priču o njezinu životnom putu koji je obilježen tragičnim ljubavima, traganjima za „vlastitom sobom“, izostanku društvene potpore, ali prije svega o njezinu bogatu stvaralaštvu.

DARIJA ŽILIC

ZMAJEVO CVIJEĆE

Hrvatsko društvo pisaca, kolovoz 2025.,
Zagreb
Poezija
102 str.

Poezija Darije Žilić je puna poezija. Ispunjena je semantički do kraja, nema u njoj bjeline, niti mjesta tišinama između riječi. Strast emocije da prijeđe u simbole, u riječ, pulsira ovim stihovima i kako se to često zbiva - kad se radi o tako intenzivno emotivnom pokretaču pjesme i pripadnoj racionalizaciji kroz riječi - svaka od tih pjesama do svojeg završetaka dolazi maestralno, gotovo hipnotički. Imamo osjećaj da Žilić svoje pjesme završava u trenutku kad pjesmotvorna svijest to hoće. Ili kad se lirski subjekt isprazni od afektivnog viška. Ove pjesme pršte od erosa izricanja, od artikulacije koja je uvijek oslobađanje od svega, i svjedočenje samog zanosa riječima i njihovim mogućnostima.

DARIJA ŽILIC

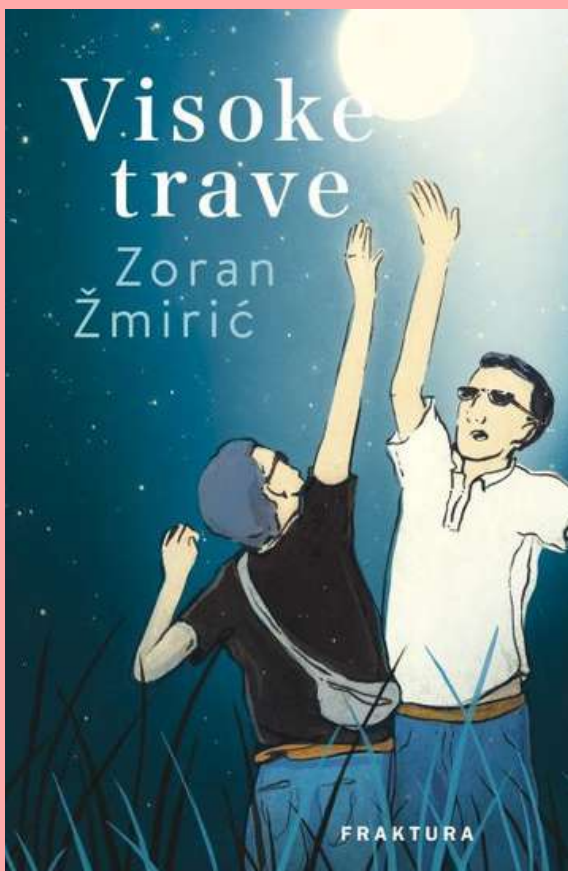
VISOKE TRAVE

Fraktura, lipanj 2024., Zaprešić

Roman

472 str.

Oda prijateljstvima koja bi trebala trajati zauvijek, knjiga o generaciji kojoj su snovi nasilno ukradeni, ali ih nikad nije prestala spašavati, pa i danas ponegdje zažive u kolektivnoj memoriji. Robert i Goran započinju prijateljstvo 1985. na košarkaškom igralištu, veza koja nadživljava ljubavi, ratne podjele i različite puteve. Sudbina ih ponovno spaja u Irskoj, gdje ih čekaju iskušenja od kriminala do osobnih prekretnica, koja će ih ili razdvojiti ili ujediniti zauvijek.

ZORAN ŽMIRIĆ

Zoran Žmirić rođen je u Rijeci 1969. godine. Radovi su mu prevedeni na engleski, francuski, njemački, poljski, slovenski, talijanski, ukrajinski i arapski. Dobitnik je nagrada i priznanja: "Književno pero" Hrvatskog književnog društva za knjigu godine – Blockbuster (2010.), Godišnje nagrade Grada Rijeke za stvaralački rad i posebna dostignuća u kulturi (2011.), CeKaPe nagrade za kratku priču (2013.), "Fran Galović" 2019. po glasovima čitatelja za roman "Pacijent iz sobe 19" (2019.) te Godišnje nagrade Grada Rijeke za iznimne umjetničke književne kvalitete koje obogaćuju kulturni život Rijeke i pronose ime grada diljem Europe (2023.).